

Iva Adamcová
odpovídá na vaše dotazy

listopad 2020

Iva Adamcová – Odpovědi / Listopad 2020

Vítám vás všechny u listopadového audia v roce dva tisíce dvacet.

A chci vás pozdravit, chci vám poděkovat za trpělivost, kterou jste s námi měli. Hlavně se mnou, protože jsem si teď prošla covidem, zápalem plic. Všechno mělo lehký průběh, vysvětlovala jsem to na facebookové skupině. A teď mě čekají ještě víčka, pak rekonvalescence a možná i lázně. Tím, že nás covid vlastně zastavil a nastavil nám karanténu, všechny tyto věci se mohly nádherně lehce odbýt, aniž bych komplikovala tímto dějem pobyty na statku. Ony byly předtím zastavené, aby byl čas, takže máme všichni takovou nádherně námi v osudu naplánovanou odstávku, kdy si můžeme uvědomit spoustu věcí.

A já mám tady od vás hodně otázek. My jsme měli natáčet už v říjnu viadeo s Juráškem, bohužel kvůli tomu, co se se mnou odehrávalo jsme přehazovali termín po termínu jak horkou bramboru. A nakonec to vypadá, že pokud pojedu do lázní, tak že to buď nenatočíme v prosinci, možná až v lednu, ale existuje tady varianta, že bych jela na Moravu do lázní, to ještě nevím, které lázně dostanu, takže možná ještě prosinec bude Ježíškovský. Ale uvidíme, necháme se překvapit. Všechny věci jsou nastaveny, takže házíme to všichni za hlavu, že..., a jdeme číst vaše otázky:

Dobrý den Ivanko, jak poslouchám vaše audia, tak tam říkáte, jak toho máte moc. Přesto vám zkusím napsat. Já poslouchám vaše audia od samého začátku a dalo by se říci, že spoustu věcí již chápu, a za to vám moc děkuji. Rozhodl jsem se, že vám napíšu. A to ohledně mého bratra, který zemřel při autonehodě před třiceti lety, čtvrtého listopadu. A tuto středu, čtvrtého listopadu, zemřel i můj tatínek. Přišlo mi to dost zajímavé, že se tyto data shodují, a proto jsem se rozhodl k tomu, že vám napíšu, dále byste mi mohla k tomu něco říci. Chápu, jak jsem psal, že toho máte hodně, ale pokud se najde nějaký čas, budu velice rád. Řídím se tím, že vše jde, jak má jít a že je všechno dobré. Děkuji vám za vše a jsem moc rád, že jsem měl tu možnost na mé cestě vás potkat. Přeji vám všechno nejlepší. Honza.

Ano, Honzo, pokud si budete všimnout, existují stejná data skoro ve všech rodinách.

My osobně jsme to měli také. Můj strýc z matčiny strany byl narozený také stejně jako já. Moje maminka zemřela naprosto stejně jako můj tatínek, oni na sebe byli dost navázaní. Je to hlavně, když ty dvě osoby jsou k sobě hodně spřízněné. Pak jsme zase měli v rodině, že moje sestřenice byla stejného data jako moje mladší dcera.

Takže je tam hodně souvislostí, protože v té rodině se navazuje na zkušenosti.

Bílá magie si třeba myslí, že se vrátíte do stejné rodové linie, není to pravda. Je to závislost pouze na ději. Já už jsem se o tom zmiňovala. A mnozí v tom nemají jasno. Planeta má takzvanou číselnou řadu. To znamená, planeta je jeden celý jediný jedinec, který je rozdělený na jednotlivé buňky. Podívejte se na své vlastní tělo. A každá ta

buňka má jinou zkušenost v celkové číselné řadě vývoje. Vy, kteří jste si přišli a prošli jste už mnohými zkušenostmi, máte jich hodně za sebou, tak už budete rozumět těm všem buňkám, které jsou pod vámi. To znamená, už se na ten svět budete dívat shovívavě. A ti, kteří toho ještě nemají moc prošlého, tak ti budou bouřit a budou se všemu zuby nehty bránit.

Jestliže jsou v té rodině takové podobné návazné věci, ti spolu mají skutečně velice blízké zkušenostní stavy. Nic není náhodné v tomhle světě. To už, Honzo, víš, takže i tyto věci je důležité si uvědomit. Ale jinak v tom nic moc nehledejte.

Dokonce existuje ještě i vzorec, který lidé neznají. Zatím ne, později jim bude naprosto lhostejný, i kdyby ho objevili, protože ve 3D procesu a světě se považujete za hmotné tělo a bojíte se smrti. Samozřejmě, protože pokud tělo má negativní emoce, tak si myslíte, že vy to děláte, to je logické, přirozené. Jste odděleným jedincem, který bouří v některých momentech a tělo samo o sobě se bojí smrti. Ono stárne a v té chvíli si nemůžete v útocích na vnější svět uvědomit, že jste světlo a štěstí uvnitř toho těla a že jste nesmrtelní, že nikdy neodkládáte. A to je právě to, že když potom vylezete do stavu 5D a nebojíte se smrti, tak existuje vzorec, kdy se dá vypočítat z data narození každého člověka i datum odchodu. Ale pro 3D svět je to dramatické, proto je to tajné. Někdy ho nalézá takzvaná černá magie, která ho někdy zneužívá, ke svému vlastnímu neprospěchu později, protože víte, že to, co uděláte světu, budete muset dělat sobě.

Takže existují i v datech návazné věci. Ale tahle otázka je jenom tak pro vaše pobavení. Je výborné, že to berete tak, jak to je. To je správné.

Ahoj Ivanko, mám tento problém. V poslední době mě bolí či pálí jazyk. Mám pocit příčné rýhy na jazyku, přesněji v jedné třetině od špičky. Tu bolest mám v podstatě trvale, někdy to ustoupí do pozadí, ale pak se to vrací, rovněž pociťuji změněnou chuť k jídlu. Navštívil jsem svého praktického lékaře a on se mi na ten jazyk podíval a řekl, že je to normální. Když jsem argumentoval tím, že čínská medicína má jazyk rozparcelovaný podle vnitřních orgánů a nějak to vysvětluje, tak se shovívavě na mě usmál, pokýval hlavou a mávl rukou. Ivanko, prosím, v čem je problém? Napadá mě, že jazyk je o komunikaci, sebevyjadřování, a že mám zřejmě blok na této úrovni, pátá čakra. Děkuji předem. Ivo.

Ano Ivo, mohlo by to být v páté úrovni. Ale moje maminka to totiž měla také, znáte mnoho příběhů s mojí maminkou, a ona měla výrazně snížený vitamín A, a tohle vitamín A dělá. A pozor, není také náhodné, že když je platba na páté čakře, tak vám přestanou chutnat určité potraviny, které vitamín A obsahují. Já bych ti Ivo doporučila, aby sis nechal udělat rozbor, kde se zjistí, jakých vitamínů máš málo, protože vím, že jsi asi tak v mém věku, to už jsme docela dospělí, takže my už si dnes potřebujeme do těla dodávat vitamíny. A vzhledem k tomu, že dnes na planetě vzhledem k situaci, která se tady odehrává, a ke všem podmínkám i znečištění a všeho možného, už není ovoce tak plné vitamínů jak bylo, a není zelenina tak plná vitamínů jak byla. A jestliže nemáme vitamíny, tělo nedělá enzymy, jak by mělo, všechno má řetězovou reakci. Velmi mnoha lidem chybí vitamín D. A měli byste si dobírat, doplňovat tyto vitamíny,

protože jsou zapotřebí. Začnete být unavení, začnete být náchylní k různým onemocněním. Což samozřejmě také souvisí s vaší cestou.

Takže rozbor a doplnit potřebné vitamíny. Pak by se ti ten problém měl zlepšit. Ale hlavně žádná kritika, ani to, že máš popraskaný jazyk. Nezapomínat, že všechno je komplexní a brát život tak, jak je, tak jak jde.

Ahoj Ivanko. Zdravím tě ze 3D a přeji krásný podzim. Znovu a znovu mě napadla jedna záluďná otázka: Proč se duch, vědomí, bytí rozhodl vřít do hmoty, když už předtím byl nehmotný. Nestačilo mu být a zůstat nehmotný? Tak to je první otázka.

Ne. Představ si, že budeš nehmotný a nebudeš nic dělat. Je to „hrůzná,“ potřebuje se něco dít, něco vytvářet. A jako ve tvém organismu je obrovské množství buněk, tak jak nahoře, tak dole, je to takový malý vesmír, který jede naprosto stejně jako velký vesmír, jede na celém stejném principu. Aby tvé vědomí mohlo vnímat vnější svět, tak musí uvnitř toho systému být nosič – tvé tělo. Jinak nebudeš vnímat, co se děje, bude ti to naprosto lhostejné. Nebudeš mít k nikomu žádný vztah, neochutnáš si žádnou vlastnost, žádný poryv, ani žádnou negativní emoci. Ano, vy jste si oblékli svá těla, aby jste pochopili, co to je třeba žárlivost, co to je nenávisť, co to je sebemrškačství, co to je kritika, co to je strach ze smrti... Tohle byste nikdy, nikdy nemohli prožít. Jenom byste byli.

To znamená, že vlastně každá vyšší dimenze odkládá některé tyto vlastně už přežitky nižších dimenzí a vidí věci jiné, ale projde si veškerý vývoj na té hmotné složce, na té letící planetě až do té konečné dimenze. A ty vyšší stavy jsou krásné. Vy jste vlastně zatím byli, a někteří ještě jsou, na planetě pod tíhou ega, ještě nejste narozeným Bohem. Proto se vám ten svět zdá dramatický. Ale jakmile se narodíte jako úžasný Bůh v těle a ve hmotě, která je tichá, a tedy je vším, životy na těch planetách, a tedy i na té naší, která tam teď vřlounává, jsou krásné. Teď si myslíte, že je to utrpení narodit se ve hmotě. Není to tak. Vy jste ještě před porodem. Porod bývá velmi dramatický, vzpomeňte si na lidský porod. Dítě cítí obrovské tlaky, obrovské odpory hmotné složky, než se narodí. A pak si prožívá ve 3D světě své náročné předporodní zkušenosti, které musí prožít, aby vyšel ven jako čistý Bůh, který neútočí.

Nedávno jsem zažila překrásnou otázku od jedné mé kamarádky, která mě navřtívila v nemocnici, které nebylo jasné jedno. A teď jsem si na to vzpomněla, tak vám to ráda řeknu. Ona mi říká: „Stejně tomu nerozumím, Ivi, jak jsi to myslela, že v 5D pak budeme všechny lidi milovat stejně, ale budeme mít jenom toho svého partnera. Pořád se mi to zdá takové ploché, jako že ho budu mít stejně ráda.“ Ale pozor, vy tomu jenom nerozumíte. Já vám to teď víc vysvětlím, tak jak jsem to vysvětlila Míše. Vysvětluji vám, že láska je stav bez negativní emoce. Kdyby vaši dnešní, současní partneři nebo šéfové nebo kamarádky, které se tváří jako kamarádky, v tom osudu, v tom ději to máte tak nastavené, byli všichni bez negativních emocí, tak s nimi nebudete mít žádný problém. Budou hodní, budou umět odpouštět. Nebudou nikoho nenávidět. Nebudou do nikoho buřit a snižovat lidi okolo sebe právě proto, aby si doladili své vlastní nesebevědomí. Zkuste si představit, že všichni budou bez negativních emocí a budou hodní, pak se

skutečně budete všichni milovat. Nebude důvod útoku vašeho těla vůči někomu s výčitkou, s kritikou, s nenávisí. I vy budete takoví. Tehdy budou jenom vzájemné sympatie s někým, kdo bude také s vámi chtít sdílet tyto stavy a budete společně žít a budete se milovat. A půjdete celým svým životem anebo také ne. Najednou se obě strany dobrovolně rozhodnete a rádi se propustíte, když se rozhodnete jít jinam, že vaše zkušenost po nějaké době společné cesty už končí, ale nebudete toho člověka za to nenávidět, proklínat, tak jako ve 3D. Bude to nádherný stav.

A to si dnes samozřejmě někteří lidé neumí vysvětlit, protože svět 3D musí mít výkyvy nahoru – dolů, nahoru – dolů. To znamená: někoho milujete strašně hodně a ty procesy jsou velmi náročné, někoho zavrhuje. Vezměte si, když si někoho vyzdvihnete hodně vysoko, takzvaně ho obdivujete, adorujete ho, tehdy vy sami se cítíte špatně. Najednou jste vedle toho člověka jako méněcenní. A to není příjemný stav. Později nastane doraz ten, že aby vám bylo líp, tak do toho samého člověka začnete bušit a začnete hledat jeho chyby, aby se vám ulevilo, aby jste si doladily hladinu k normě. Proto lidé, kteří jsou třeba pocitově méněcenní, neboli jsou ctižádostiví, jestliže já chci být něčím strašně vysokým a nedaří se mi to, tak si připadám méněcenný, tak buší do svého okolí, aby ho srazili do své úrovně. Jsou kritičtí, nenávislní, nepřející a podobně. Takže tady je hodně věcí, kdy tahle nerovnost mezi jednotlivými lidskými těly dělá tyto vaše zkušenosti. A je to správné, protože teprve až je odhalíte a až ukončíte ten proces ve vašem vlastním těle, pak se může hmota zklidnit a může vám sloužit hmota celé planety.

Takže další věc, co mě napadla: Pokud všechno je tady a teď, proč ve hmotném světě existují před a po a teď? Není to zbytečné?

Jak tady může být něco zbytečného, když se vyvíjíte a chápete to. Uvědom si, že ano, vysvětlovala jsem vám, že vaše skutečná realita je božské vědomí. A to božské vědomí po velkém třesku je až na konci poslední dimenze. Vy jste stejným Bohem ve 3D, ještě nenarozeného Boha, jako budete ve sto čtyřiačtyřicáté dimenzi před velkým krachem. A ten Bůh, to vaše vědomí by tady ty miliardy let jenom civělo a nic nedělalo. Takže ono se vyvíjí. A vyvíjí se ne náhodně, protože celé božství, což je obrovská konstrukce, co se vyvíjí, vy poletíte na té hmotné složce a v každé dimenzi něco odložíte. Ty vyšší světy jsou opravdu nádherné. A protože my jsme ve hmotě, když jste si oblékli hmotné tělo, tak letíte na hmotě, a každá hmota má samozřejmě svá pravidla, a máte pomyslnou míru času. Hmota má čas. Každá planeta se otáčí, má jinou velikost, takže třeba den naší planety je dvacet čtyři hodin, ale větší planety mohou mít den dva a půl dne. Nebo také měsíc a půl. Takový Aldebaran, to je kolos. Každá planeta má svůj vlastní čas. Je neskutečné množství času. Ale my, hlavně tady v té hmotě, se napřed potřebujeme orientovat. A z toho zvířátka, ze kterého se narodíme do lidského těla, a víte, že vlastně i člověk je zvíře, dokud má útočné emoce, tak si potřebujete ten svět narovnat. A proto máte v mozku ze začátku nastaveno lineární vědomí: to, co bylo, to už jste prožili; to, co je, to ale většinou nechcete, to se vám nelíbí, tedy ve 3D; a to, co bude. Když se vám nelíbí vaše přítomnost, když vám třeba přijde někdo něco udělat, tak to odvrhnete negativní emocí a ono se to posune do minulosti. A vy teď furt na toho člověka nadáváte, co vám udělal a jak vám ublížil a kdesi cosi a pořád brbláte. A také vyhlížíte do budoucnosti, kdy vám to zase udělá. Buď se strachem, s nelibostí anebo s úmyslem

se mu nějakým způsobem negativně odměnit. To vám trhá život. Vy nemáte klid. Pořád koukáte do těchto třech bodů časovosti: do minulosti, přítomnosti, budoucnosti. Nemůžete být spokojeni. Ale jakmile se začnete přibližovat ke stavu pokory, už neodmítáte to, co je, pocit času ve vás se změní. Čas vám strašně rychle běží, protože to, co je krásné, běží velmi rychle. To, co je nepříjemné, se vleče a nechce skončit. Rozladěnost 3D lidí je na místě. Jim se nežije dobře. Ale pokud vám je jedno, co vám dnes někdo udělá, nic se neposouvá do minulosti, protože vaše tělo vám ubližuje. A pozor, máte toto ubližování nastavené ve svém vlastním vývoji než pochopíte, kdo jste. A samozřejmě, když se neděje nic v přítomnosti, nemáte nač negativně přemýšlet do minulosti a nemusíte se ničeho bát v budoucnosti. On strach je vlastně iluzí, protože to, co vyhlíží vaše tělo ve strachu, ještě není. Máte věci řešit, až když přijdou.

To samé, sto čtyřicet čtyři dimenzí, které nás čekají, zřejmě již tady jsou. Čím, kým jsou obydleny?

No, jsou obydleny tvým vlastním božstvím. Ty tam také jednou doletíš na této planetě, ale tvé vědomí už tam je. Je všude. Je to jenom část, kde si ty prožiješ ve hmotné složce to, co je.

Pokud jde o přechod do 5D, je to podobné. Pokud 5D tu už je a pokud je vše tady a teď, znamená to, že už 5D je hotové a ten přechod ze 3D skrze bránu 4D je hotový?

Ano, samozřejmě. Vy moc dobře víte, že osud planety je nastaven. Každé planety. To znamená, že je nastaveno přesně množství vědomí, to znamená počet lidských těl, které do té 5D ještě patří.

Ve Starých Křečanech jsem vám vysvětlovala, že jsem tu proto, abych vás informačně připravila. A nechám vás při těch přednáškách a aurických sezeních nahlédnout do těch dějů. Ale pak se vám zase vaše třetí oko přivře a musíte si to odžít v praxi. Ano, každý sám za sebe se dostane, nikdo nikomu nemůže pomoci, to je pouze iluze. Ale vše je nastavené, už je to hotové, není komu pomáhat, není koho zachraňovat. Vše už je dávno hotové. Je to pouze děj, který už je uzavřený. Proto, když se vám třeba něco povede a vaše tělo vás začne plácát po rameni a říkat: Ty jsi dobrá..., teď se mi to povedlo..., tak jste v prdeli jak německá říše, protože tehdy už zase jste hmotou, zase se chváří tělo. Vám nepatří ani úspěchy ani neúspěchy. To se stane naprosto samo. Vůbec, úspěchy a neúspěchy dovedou pochroumat váš život. Zkuste si představit, že když budete pracovat pro lidi, dejte tomu, budete doktor a budete chtít být chváleni, pak to neděláte pro ty lidi, protože když se pochvala nedostaví běsníte, vy to vlastně děláte pro sebe, pro tu pochvalu. Tohle je tak strašně delikátní otázka. My bychom tady mohli hodiny a hodiny povídat a vysvětlovat.

V tomto smyslu mě napadá, jestli naše diskuze a rozborů jsou správné, když prostor a čas jsou pouze ve 3D, tedy ve hmotě. Nejsou v jednotě a v dalších dimenzích. Tedy je to pouze hra na existenci, jak kdysi trefně poznamenal John Lennon ve skladbě: Tomorrow never knows.

Znamenalo by radikální změnu pohledu na podstatu na fungování našeho bezčasého a bezhmotného světa bytí vědomí a existence vlastně v intencích, jak jsi naznačila již v nedávném videu u Gabriely Filippi. A mimochodem, mám pocit, že jsem potkal jednoho jedince z těch dvě stě čtyřiceti výjimečně obdařených mladých lidí. A čekám na advent letošního či příštího roku, až se objeví ona.

Moc zdravím a přeji vše dobré, takové jaké má být, takové už to vlastně je. No dobrá, není asi nikomu co jiného přát. Ahoj Tom.

Ano, vy tady ve 3D prožíváte čas naprosto jinak. A hlavně, zkuste si představit, před dvaceti, třiceti lety jste prožívali čas naprosto jinak - vy, kteří mě chápete a už mě dlouho posloucháte. Vám dnes běží čas naprosto jinak, protože tam ubylo odporů, ubylo tam stresu, ubylo tam presu. Ale ti lidé, kteří mají ty stresy a presy, ti v tomto ještě pořád žijí. Žijí to, co vy už nemáte. Pocit času mizí, protože čas ve vás je tou představou a egoismem nasekáván na okamžiky, které chcete prožívat, to je to, co je pro vás příjemné, a které nechcete prožívat. A to vám vlastně jedny zkracuje a druhé protahuje. Tady se vám vlastně vytváří iluze stezky. Jenže pozor, čas neexistuje. Je pouze přítomný okamžik.

To znamená, prožívání přítomného okamžiku je souhlasné prožívání toho, co nyní prožíváte.

Vysvětlovala jsem vám, že tím, že je hotový osud planety a vy jste si vybrali jeho část, protože vaše tělo je vlastně planeta. Vaše tělo je buňka planety, která se s tou planetou točí, i když si to neuvědomujete, protože je obrovská, takže ty otočky nevnímáte. Proto já mohu sahat do aurických těl po čase zpátky, kdy jste udělali záznam na točné příslušného roku.

Vaše tělo se točí, vaše tělo je planeta. Je to malá část planety, která tady pracuje. A vy tím časem nabíráte své zkušenosti a své věci. To znamená, že když je hotový osud, vše je vámi dopředu stanoveno, když jste si ho vybrali jako vědomí v této složce vašeho těla a jména. A teď jsou body teď, teď, teď, teď, teď..., jako korálky navlečené na krk, jako perličky, které jste chtěli jako Bůh. A pokud byste jednu jedinou perličku nechtěli, nepřejdete do vědomí Boha, to stoprocentní pochopení a přijetí osudu, proto Ježíš, obyčejný člověk Ježíš, vám přišel vysvětlit, on v tom stavu byl tenkrát před těmi zhruba dvěma tisíci dvaceti lety, že jenom pokorou se tam dostanete. Mnozí lidé si myslí, že žijí pokoru, ale není to tak. Neví, co to je. I to, že kývnu hlavou a udělám to, co jakoby můj nepřítel chtěl, není pokora. Jednak ho považujete za nepřítele, a jednak to vevnitř třeba nechcete udělat. Pokora je velice delikátní věc. Vy musíte vědět, že vše, co se tady odehrává, je pro vás dobré, že je k něčemu dobré, to aspoň stačí.

Dovětek: Ještě ahoj, Ivanko. Znamenalo by to i to, že jsme zároveň ve všech dimenzích a ve všech formách těch dimenzí tady a teď?

Ano, na to jsem už odpověděla. Jsi, Tome, stejným Bohem už teď i v poslední dimenzi, ale na jiné hmotné složce, a ty tam teprve v tomto hmotném úseku jakoby doplaveš.

Ilustrativně jsem teď zároveň kámen, rostlina, zvíře a člověk Tomáš, ale jsem v následujících sto čtyřiačtyřiceti dimenzích tady a teď? Nebo jak to je? Proč vlastně existuje přítomnost, brána do věčnosti, jediné co existuje, ale zároveň je to hmotná iluze? Proč zrovna přítomnost?

Tedy Tome, ty ale jedeš...

Tak dobře. Začneme od planety. Jestliže jsi vědomí celé planety, a to jsi, ano, tvé vědomí je všech lidí na planetě, všech rostlin na planetě, všech zvířat na planetě. A když tvé tělo ztichne a má se měnit do stavu pokory, neboli Boha živoucího přes stav kristovství, tak tohle zažiješ. Nebudeš nikomu ubližovat. Pochopíš zákonitosti božského světa a i hmotného světa, a ona tě propustí. To se stane naprosto samo.

To samé už jsem ale vysvětlovala, že jsem přišla z páté dimenze, abych vám tohle všechno mohla vysvětlit, „vrátila jsem se“ za svým vlastním vědomím na nižší planetě. Na planetě, která má nižší časoprostorovou křivku. A vrátila jsem se ráda. Proto jsem vám vysvětlovala, že tam, kde se narodíte, tam máte být rádi, protože vy jako Bůh jste si naplánovali cestu, i kdyby jste se nikam neměli vrátit, máte tam své rodiče: otce, matku, aby vám spletili tělo z DNA, máte tam své děje s přáteli i takzvaně nepřáteli na 3D planetě. A pro mě bylo naprosto lhostejné, jestli jsem se vrátila na 3D planetu, protože jsem věděla, že jsem tady správně.

Dnes je tady veliké množství dětí, které se považují za hodně vyspělé. Jsou to takzvané indigové a křišťálové děti, které mají hodně vyvinuté smysly, ale hodně je vše ruší. Vidí astrální děje, ale hlavně tyto děti většinou běsní, protože za prvé - nechtějí být, hmotná složka jim prezentuje různé duchy, různé podsvětní útvary, kterých se bojí. Tyto děti jsou velmi nemocné, jsou křehké a narodily se sem jakoby do magického stavu. Dítě, které je vyšší poznáte, že je všude spokojené. Není tam pesimismus, není tam stav, že nechci být v téhle rodině - to není moje matka, není můj otec, bojím se něčeho... Ucelené vědomí se ničeho nebojí, protože ví, že je vším, a že není čeho se bát. A hmota mu přestává vysílat tyto předtvary různých oddělených částí, které jsou z astrálu. Tohle je základ. Je to naprosto jednoduchá logika, kterou si, prosím vás, přechroupejte v sobě, protože obdivovat někoho je závadné. Je to egoismus. Hmotná složka není naší skutečností. Naší skutečností je duch ukrytý ve hmotné složce. Proto máte tyto lidi respektovat, pomoci jim, vysvětlit jim, že to tak není, zklidňovat, aby se z toho dostali.

Dobrý den, paní Zdeno. Děkuji za zprávu o knize, na kterou se velmi těším. Prosím, jestli je to možné, mohla byste předat paní Ivance tento dotaz? Je to prosba na stvořitele, jak to tedy doopravdy je. Začala jsem od září virtuálně studovat kabalou. Místy je to velmi zajímavé, místy mám pocit, že se na některé otázky odpovídá naučenými formulkami, které nezodpovídají danou otázku. Ti lidé, kteří tam se mnou studují, se jeví jako fajn lidé, kteří stejně jako já mají touhu po poznání. I já se chtěla v tomto směru trochu poučit. Ale je tady někde v mém podvědomí velký červený vykřičník, nedokázala bych říci přesně, proč mi naskakuje. Předpokládám, že je to intuice. Už jsem se rozhodla po ukončení prvních dvou částí, to je konec prosince, odejít.

Mohla by mi k tomu Ivanka něco říci? Jezdí k nám do Bystřice pod Hostýnem, spolupracuje se Sylvií a pomohla mi najít moji ztracenou sestřenku Evičku od nich z původní práce. Velmi děkuji, přeji hodně zdraví a životního elánu. S pozdravem Jana.

Janičko, zdravím. Ano, máš dobrou intuici, přestaň. Víte, všechno, co tady kdy bylo a týkalo se vývoje 3D, bylo poznamenáno ještě samozřejmě ve svých vývojových fázích, tak jak se to vyvíjelo, magickými stavy. A kabala je má. Je tam pravda o Bohu uložená, ale v jiném pohledu a je zavádějící. A jde o to, aby se lidé, kteří tady žijí dotáhli do vývojového stupně, kdy odkládají egoismus. Lidé, kteří se budou zabývat učením, aby ho nějakým způsobem používali anebo někdy, pozor, ovládali něco, aby to tak bylo, podporují vůli člověka. A to je egoismus, to je magie. A je naprosto perfektní, že máš v sobě vykřičníky, že to už vycítuješ, že už s něčím vnitřně jako nesouhlasíš, protože tam je vidět, že tvoje časoprostorová křivka už ti nastavila takové zkušenosti, že tam je takové to varovné: Pozor, tady ne, tady už ne! Výborně.

Ahoj Ivanka, píšem ti, lebo by som sa chcela opýtať na jednu otázku. Prešla som si v živote veľa, asi ako každý. Jedna vec mi ale momentálne vrta hlavou. Už som niekoľko rokov, tri roky sama a myslím si, že som na sebe pracovala, aby som pochopila veci, ktoré sa stali a prečo sa stali. No čím dlhšie som sama, mám pocit, že hoci túžim po láskyplnom partnerovi a viem, že som pripravená na nový vzťah, tak mám pocit, že sa vzd'alujem aj len šanci stretnúť nového partnera. Ivanka, ja milujem byť sama, takže vôbec nevyhľadávam nasilu vzťahy, ale cítim, že mi chýba ten láskyplný partner v mojom živote, s ktorým by som mohla zdieľať svoj život. Ako to mám chápať? Kto určuje, či som pripravená na nového partnera, či mám byť sama. Prvé dva roky som si už zažívala byť sama a pracovať na sebe, ale už cítim, že by som už rada zdieľala svoj život s niekym milujúcim. Ďakujem za odpoveď. Jana.

Jani, ještě to chceš. My když tam máme to chtění, tak neumíme sami sebe ohodnotit, jak jsme připravení.

Možná znáš jeden můj příběh, velice krásný. Já jsem se narodila do chudé rodiny. Sice naši měli dům, ale léta ho spláceli, vlastně na splátky šly všechny peníze. Měli jsme na jídlo, maminka byla úžasná, uměla našetřit úplně na všechno. Starala se o všechno perfektně. A já jsem také pokračovala. Napřed v prvním manželství jsme neměli nic. A pak ke konci, po devíti letech, když už můj muž začínal mít veliký plat, to bylo asi poslední tři měsíce před tím, tak to bylo důležité pro mě, i to rozhodnutí, že já jsem neváhala ani okamžik, když jsem zjistila a prošla jsem si velikým procesem, že jsem řekla: Ne, já raději budu chudá, ale budu žít v klidu, než obráceně, bohatá, ale v obrovských nepříjemnostech. To je také výběr. A pak zase začala obrovská chudoba, padesát korun na den, ale já byla šťastná. A pak se děly obrovské zázraky. Uplynuly léta, dalších deset let a já jsem uměla žít velice skromně. Ale přece jenom jednou večer v posteli než jsem usnula, tak mi tak do té hlavy nádherně přišla překrásná myšlenka, tak jako: Už bych si nějaké ty peníze možná mohla zasloužit... Sama jsem byla

překvapená, protože víte co, vám tam ty nabídky jdou samy, vy už víte, že jsou nahané v těle. A také vám přijdou samy odpovědi, když si dáte pozor. No, hned tu noc přišel živý sen. On to nebyl sen, to byla úplně vize. Najednou se rozsvítilo, sedím v Komerční bance. Teď jsem byla zmatená, protože já Komerční banku neměla, já měla ČSOB a Ekoagrobanku. A teď jsem nevěděla, co tam dělám. A najednou koukám, v ruce mám lísteček s číslem. Rozhlédla jsem se po té místnosti, sedělo tam ještě asi pět lidí. A najednou u jedné přepážky začalo blikat to moje číslo, které jsem držela v ruce a pod ním běžel takový radostný nápis: Bravo, číslo to a to (to, co jsem měla v ruce) vyhrává milion korun. A teď já jsem byla zmatená, ta čestnost ve mně je, tak jsem si říkala: Ale já nevím, co tu dělám, já jsem to číslo určitě netrhala. Tak jsem šla k té přepážce a říkám: „Prosím vás, nezlobte se, já sem nepatřím, nejsem váš klient, ale tady mám tohle číslo...“ „Ne ne ne, jestliže máte tohle číslo v ruce, tak vám ten milion patří!“ Paní mi vysázela milion korun do velikého papírového pytlíku, to ani nevím, jestli to vůbec jde, ale vešlo se to tam. Přišla jsem domů, střih, vysypala jsem ty peníze na stůl. A teď jsem věděla, že kdybych před tím, před lety někdy něco vyhrála, tak že něco dám na děti do Dětských domovů, něco také někam, dejme tomu do psího útulku, ale pak jsem také potřebovala auto a byly ještě další položky..., a teď jsem si dělala hromádky. A najednou přišel okamžik, kdy jsem začala ubírat z těch hromádek pro charitu, a mně bylo zle sama ze sebe. V tu chvíli se ozvalo lusknutí a já jsem se probrala. Byla jsem ubrečená a šťastná, že to byl jenom sen.

Takže nemaluj si to, nepředstavuj si láskyplného partnera, to tě drásá. On by nemusel být láskyplný, jenom třeba ze začátku. Nedělej to. Žij ráda tak, jak žiješ. Nic není náhoda. Až to vezmeš tak, že ráda jsi sama tak, jak jsi a nebudeš toužit po něčem - budeš mít jistotu, že tělo je srovnané v pokoře. Tohle ještě pokora není. Možná jsem tě zklamala. Ale nezapomeň, že jsem zklamala tvé ego. Pokud jsem tě nezklamala, máš šanci.

Ahoj, Ivo. Měla bych jednu otázku. Prosím, jak je to s logikou? Kdysi mi někdo psal do komentářů ve skupině I.A., že logika patří egu, a proto osvícený člověk, který se stal Bohem ve hmotě, logiku odloží. Mně to ale přijde jako nesmysl. A spíš mě napadá, že je to právě k těm pěti základním smyslům: hmat, čich, chuť, sluch a vid, další dva smysly: cit a logika. V psychologických přednáškách se říká, že muži jsou více logičtí a ženy citovější. Člověk v 5D by měl být celistvý, to znamená, že by měl mít tyhle polarity vyrovnané a používat je ve správné míře. Děkuji za odpověď. Jiřina.

Dosud jsi mi neodpověděla na žádný dotaz a já nechápu proč. Můžeš mi k tomu něco říci?

Jiřinko, odpověděla jsem ti na mnoho dotazů ve svých besedách, protože od jisté doby nestíhám odpovídat u počítače. Těch dotazů je tak strašně, že než bych odpovědi napsala, tak to mnohokrát rychleji řeknu. Takže jsi to možná někde nedohledala.

Jak je to s tou logikou. Člověk, který má na sobě oblečené tělo a připadá si jako tělo, to znamená, že je ve stavu 3D, má svoji logiku díky odporům těla svého jména. To znamená,

tělo za každou cenu útočí. Je to jeho vlastnost. Nemůže za to. Hmotná složka má odpor. U každé věci, na kterou se dneska podíváte kolem sebe, se dá naměřit odpor hmoty. To samé má tělo, protože je hmotou. A tato hmota útočí odporem vůči vnějšímu světu. Je to jenom vlastnost. Proto jsem vysvětlovala, že třeba když půjdete po ulici a uvidíte žebráka, který bude sedět a žebrat a vaše tělo mu nedá, přejdete metr za toho člověka a vaše vlastní tělo začne útočit: Ty jsi ale hajzl, proč jsi mu nedal! Jakmile mu dáte, také začne útočit: Ten to určitě prochlastá, neměla jsi mu dávat! Je to jenom vlastnost vašeho těla, to znamená, za každou cenu vás roztrhnout. A podle toho, jak sbíráte zkušenosti, vy pak později najdete cestu k tomu, jak vědět, že to není pravda. Ano, i vy i ten člověk, který tam žebrá. A i ten za vámi, který by mu případně dal a vy ne, jste jedno jediné vědomí ve hmotné složce, která má osud nastavený. Jestliže ale my jsme vědomí, tak i když moje tělo mu nedá a dá mu tělo za mnou, tak já jsem mu také dala v domluvené hře. Není nutné si něco vyčítat. Je nutné se poučit a brát to jako dobro. A dokud ten člověk žije ve 3D, podléhá logice člověka. Jestliže ale ukončuje časoprostorovou křivku odpory slábnou, tělo umlká, změní se vám vědomí, tehdy se zbortí logika člověka. A v tu chvíli, v deseti tisícině vteřiny se dosadí logika Boha, že vše je správné tak, jak je. Obě logiky nemohou žít vedle sebe. Buď máte ego – logiku člověka, anebo pokud umře, jste Bohem neboli osvícencem.

Tohle jsem vysvětlovala už na základních přednáškách. A já vím, že je to těžké pochopit, Jiříčko. Ego vám nedovolí mnohé z toho, co říká Iva, pochopit. Třeba vám to dojde až později.

Drahá naše Ivanko, patříme věkově do stejné skupiny, takže si dovolím tykat. Víím, že to máš raději. Poslouchám tvoje přednášky roky a musím ti obrovsky poděkovat za vše, co pro nás hledající děláš nejen ty, ale i celý tým. Změnil se mi život díky všem těm informacím a díky tvé lásce. Nemohu říct, že by mě nic již nevyvedlo z míry, ale už se umím na spoustu věcí dívat jinýma očima s pochopením a negativní pocit či myšlenku odehnat. Díky za tvé dary, mají naši hodnotu, je to naše zlatá cihla.

Dali jsme dohromady pár buněček a sepsali otázky k internetovému vysílání. Pokud na ně dojde řada, předem moc děkujeme.

Já se vám zase omlouvám, že to teď nebude, ten internet, protože jsem využila otázky na audio, když jsme se nemohli díky mému covidovému ději sejít, ale slibuji, že pak budeme pokračovat.

Takže první otázka: Vše je dobré, všichni jsme jedno, nikoho nemáme odsuzovat, nemáme se cítit jako oběti. Jak si vysvětlit, že lidé či entity, které nemají vysoké duchovní vědomí, pokud by ho měli, nemohli by na Zemi páchat takové činy, mají v rukou vysoké technologie, možnosti měnit lidské DNA, mají peníze a moc ovládat lidstvo. Kdo jsou tyto entity? Mimoszemské civilizace, které přiletěly na Zemi před deseti tisíci lety a zkřížily se s původním lidským obyvatelstvem? Či jsou to mimozemci v lidských tělech – reptiliáni? Oni přece musí znát boží zákon, nemají

strach z karmy? Když se nám to děje, i my jsme to v minulosti dělali jiným bytostem?

Tak dobře poslouchejte. Váš osud je stanovený konstrukcí hmoty. A jestliže vy jste dělali někde v minulosti tyto věci, musíte je samozřejmě sklidit. Je to vaše posunutá číselná řada, další číslo. To, co dělám, musím sklidit, to znamená, že dnes. A to poznáte. Nejde se vymanit z minulosti a žít jinak, museli jste dělat i v tomto životě. A pokud jste dnes už čistí anebo relativně čistí, tak jak neumíte člověku ublížit, pozor, myšlenky tam třeba ještě jsou, nabídky, ale to tělo už toho nevyužije, což je úžasné. Vám může třeba tělo říct: Píchni ho! A když ho nepíchnete, tak vy ho neposlechnete, ale nejste proto špatní, že tam ta myšlenka je. Uvědomte si, že vy v každém okamžiku poznáváte, co ještě umíte a co už neumíte, což je úžasné. Pokud se ale vyděsím, že tam ta myšlenka píchnutí byla, tak ještě podléhám hmotné složce. Takže nehodnoťte ani sebe ani druhé. Uvědomte si, kolik negativity je na celé planetě, takže i tyto věci, o kterých se píše jako o entitách mohou být jenom pro ty lidi, kteří pak skutečně ty útoky mají. Bůh je energie lásky a nenechá ublížit člověku, který je čistý, to mi věřte, takže váš osud bude přesně tak kličkovat, aby jste se s těmito entitami nesetkali. A nemusíte pro to naprosto nic dělat, jenom žít. Těchto věcí je teď hodně v Americe, obrovské množství. A pokud je to někde i tady v České republice, protože i tady máme složky černé a bílé magie, tak si to ti lidé zaslouží, protože chtějí něčeho dosáhnout, chtějí být lepší než druzí, chtějí neobyčejný život. No, tak ho, do prdele, budou mít s entitami neobyčejný, aby si nějaký čas rvali vlasy. Je to nutné. A to, že ovládají různé technologie, to jsou také překroucené věci. Ano, ovládají některé věci, jako každá černá magie, ale pokud vám to bude lhostejné, nebudete na to útočit, ani strachem, že to existuje, tak to nejste.

Já jsem v roce 2014 v Brně ukazovala na tabuli, tenkrát jsem to malovala, že pokud já miluji, tedy nemám negativní emoci ani vůči černému mágovi, který by měl cokoliv, tak na mě nedosáhne. Také jsem vysvětlovala na základních přednáškách, jak jsem se setkala s černým mágem, on už ten pán nežije, vezla jsem ho do Prahy. Tenkrát nějaký jeho kamarád džezmen slavil v Malostranské besedě narozeniny, bylo mu padesát. A měl tam obrovské množství lidí. Hrála se tam džezová muzika, sedělo tam spousty lidí, bylo to hezké. A já jsem tomu mému známému slíbila, protože on neměl auto a možná ani řidičák, to nevím, že ho tam odvezu. Bylo to čtvrtého ledna. Jako bych to dneska viděla. Já jsem celý večer nepila, jenom nějaké nealkoholické nápoje. A mně to nepřekáželo, zábava byla nádherná, já jsem se bavila. Dokonce jsem seděla u baru s Wabi Daňkem, moc hezky jsm si s ním popovídala. A zpátky jsme jeli v jednu hodinu. Obrovsky přšelo, na dálnici mezi Prahou a Teplicemi se dělal až takový ten film vody. My jsme si povídali, byl to můj kamarád a známý, nic jiného. A jak jsem řídila, uprostřed toho povídání on mi najednou položil ruku na koleno. Teď jsem ztvrdla a říkala jsem si - je to jistě chytrý chlap, když mu dám najevo, že to nechci - tak jsem mu jenom tu ruku vzala a dala jsem mu ji zpátky s tím, že možná pochopí. Ale on mi tam tu ruku dal zpátky. Tak už jsem si řekla - aha, tak to se tedy musím ozvat - a v tu ránu, když jsem mu ruku dávala zpátky, tak jsem mu říkala: „Podívej se Honzo, ty víš, že já mám svého partnera a mám ho ráda. A prosím tě, tyhle věci mi nedělej!“ Jenže on tam tu ruku dal potřetí. A to už jsem věděla, že musím zaútočit, že mu musím dát najevo silně, že se mi to nelíbí. Ale pozor, vevnitř jsem měla klid. Jenom jsem věděla že on je

černým mágem a ještě zneužívá vědomosti, které za celý svůj život načerpal. A že mu musím ukázat, že se ho nebojím. A také jsem se ho nebála. Řekla jsem mu: „Prosím tě, Honzo, já tě mám ráda jako kamaráda. Ale pokud to uděláš ještě jednou, já tady zastavím zprostřed dálnice ve dvě hodiny v noci, a běž si domů jak chceš.“ V tu ránu jsem viděla, jak se ego naštvalo. Celý zrudnul, teď se začal tak jako zvětšovat, jak když nafukujete balonek, a vychrlil na mě informaci, výhrůžku: „Když budu chtít, znám nejvyšší kouzlo ve vesmíru, tak budeš moje!“ Já jsem nezažila ani vteřinu strachu. Naopak, uvnitř jsem se docela dost pobavila a cítila jsem jenom soucit. Otočila jsem se k němu a říkám mu: „Honzo, jsi můj kamarád, nedělej to. Jestliže to uděláš, mnou to proletí, netkne se mě to, ale rozdrtí tě to na cucky.“ Já jsem v tu chvíli nevěděla odkud to vím. Ano, to je jednota. Já jsem vůči němu neměla jedinou negativní emoci. Byl tam jenom soucit. Věděla jsem, co prožívá, tu bezmoc, kdy vůle člověka si myslí, že má sílu. Ani černí mágové nemají svoji vůli člověka, protože v osudu mají nastaveno, že si to mají myslet při činech svých těl, která to dělají. Ale neví, že je tenhle čin dožene v následném životě.

Takže se nebojte těch entit, proboha. Neodsuzujte to. Je to jejich vývoj. Mějte pouze soucit. Nechte je žít. Dělají přece dobré věci, aby se vyvinuly. A pozor, aby sklidili i ti, kteří kolem nich jsou. Jsou takzvaně postiženy své vlastní činy. Neexistuje omyl, to si pamatujte.

Druhá otázka: Chápu správně, že předpovědatelný sluneční záblesk či vysoké energie, které přicházejí na Zemi nepřezijí umělá intelligence? A že veškerá vlnění, například 5G, počítačové systémy budou vypnuty. Nepřezijí negativní entity či představitelé globálního mocenského systému, který tahá za nitky, protože mají tak nízké vibrace spojené s hmotou, že by tyto vysoké vibrace nepřezili. Devátáci převibrují do 5D. Osmáci a nižší třídy, které mají nižší duchovní úroveň dožijí v paralelní realitě 3D na Zemi a v dalším životě se narodí na planetě za námi?

Ano, tak nějak podobně, ale to všechno je hotové. A nemusíte to vyhlížet, je to nesmyslné. Vy tady máte svůj život, který dožijete každý přesně do vteřiny, do tisíce vteřiny tak, jak máte.

My jsme se kdysi ptali s mým mužem na to, co se třeba stane, kdyby bouchla atomová bomba. A tenkrát nám bylo odpovězeno, že naprosto nic, že během minuty, není žádný chaos, obrovské množství lidí (nepředpokládám tohle samozřejmě, jenom abyste si udělali obrázek) dá se říct, že sto procent neví, že vůbec zemřeli. Třeba konkrétně při tom atomovém výbuchu, tam je taková teplota, že se vám to tělo odpaří. Můj tatínek mi kdysi vyprávěl, že viděl záběry nějakých zkoušek, že vlastně šel člověk po schodech, ještě zůstal stínem a on už nebyl, jak se rychle v těch milionech stupňů tělo přemění v atomy a zmizí.

Nemá cenu o těchto věcech přemýšlet, vy jste nesmrtelní, přežíváte svá těla. A pak už se vědomí roztřídí tam, kam končila jeho časoprostorová křivka. Takže vůbec, ale vůbec o nic nejde.

Třetí otázka: Pokud se nechám stáhnout ke strachu shlédnutím či přečtením mainstreamových katastrofických scénářů, například: čipování, očkování, a myšlenka je hmotná, přitáhnu si do nového života tuto realitu?

Jestliže se něčeho bojíte, to znamená, máte odpor, pak si to musíte prožít, aby jste zjistili, že to zase tak strašné není. Strach, do prdele, neexistuje. Strach je to, co bude v budoucnosti. No, co bude, bude. Teď to ještě není. Žijte to, co je. Uvědomte si, že vaše rozhodnutí, že se necháte očkovat nebo nenecháte, že se dáte očípovat nebo nedáte, tohle rozhodnutí už tam máte. Vše je hotové, není čeho se bát. Každý den otevřete oči a máte žít. A máte tělem pracovat pro to, aby jste zmírňovali následky nějakých těchto věcí.

Ti, co se bojí, dejme tomu smrti, jsou na velikém omylu, protože uvědomte si, že ten, kdo zemře, tomu už je dobře. Ti, co se snaží zuby nehty „přežít,“ je to sranda, tak ti pak prožívají dramata toho narovnávání a té rekonstrukce planety. Ale všechno je v pořádku. Jak by se lidé zbavili peněz, jak by se lidé zbavili všech úžasných věcí, které tady byly na vyškolení. Ano, peníze byly a majetek byl na obrovsky dobrém stupni prostředků na vaše vyškolení. Kolik lidí se nenávidělo v rodině kvůli dědictví. Kolik lidí závidělo, chtělo kariéru kvůli penězům. Co všechno se odehrávalo: vykrádání bank, kriminální akce. To všechno je strašně náročné. Ale bylo to dobře. Ty peníze tady byly proto a byly dobré, peníze nejsou špatné, jsou jenom prostředkem hmoty, přes který se lidé učili. Ale i když tady peníze jsou a vy si nebudete přivlastňovat chudobu, když je nemáte a nebudete si přivlastňovat bohatství, když je máte, pak jste vůči nim imunní, vždy přežijete s vděkem. A zažijete obrovské zázraky. Je to nádherné.

Pokud žijeme bez odporů, cítíme se spokojení, šťastní. Po přečtení negativního článku tyto myšlenky včas odeženeme a budeme si představovat jen hezké věci kolem sebe. Můžeme žít tuto realitu? Na mně záleží, jak přemýšlím a čím si stahuji adekvátní realitu?

No, ale to už máš nastavené, jestli si budeš představovat věci. I představy jsou ega. Uvědomujete si, jak s vámi pracuje? Kdyby jste žárlili, tak budete mít představy, co ten váš milovaný dělá tamhle za rohem. Nebo si představujete jakou budete mít nádhernou dovolenou..., a prd, bude pršet a podělá se vám auto a nevím, co všechno.

Proč představy? Představy jsou na roztržení vašeho vědomí v očekávání, co bude. To samé, nesmyslné je, když si představujete nějaké hrůzy. To je pitomost. Jsem tady, ne. Co budu hledět do budoucnosti, co tam bude. Jestliže do budoucnosti hledíš v představách, co tam bude, tak nežiješ přítomnost. Nemůžeš vnímat teď, když jdeš kolem stromu, jak je nádherný, jaké květiny kvetou a co ti říká soused, protože ti drnčí v hlavě, co se bude dít za hodinu, za dvě, za tři, za rok... Ne, řešte věci, které máte na dosah. Ano, mohu si naplánovat cokoliv. A když to nevyjde, no tak to neřeším. Je to dobře, že tam nejedu, že to nevyšlo. A zase vidím dobrý nápad, kde tedy mohu být, hned to tam přijde. Ale všechno je takto hotové, aby jste si uvědomili vaše chování.

Čtvrtá otázka: Pokud bez odporu přijmu současnou situaci, vládní nařízení, povinné testování, protože odporem si to přitáhneme do života, může tělo bez odporu jednat?

Jasně, když to přijmeš, tak můžeš jednat.

Například sdílením s ostatními buňkami vyjádření lékařů z alternativních zdrojů, aby se probudili. Či vyjádřením některých právníků, že jsou porušovány zákony - listina práv a svobod. Nebo bez negativních emocí podepsat petici, která dává lidí dohromady a vyjadřuje jiný názor k výše uvedeným vládním nařízením či svolává národ k domoobraně, abychom se nenechali vmanipulovat do role ovcí. Máme právo zvednout svůj hlas?

To je na tvém rozhodnutí.

Já jsem nedávno zmiňovala dva lidi. A to byl Václav Havel a také Karel Kryl. Ano, vždy jedinec bude ve svém okolí udržovat veliké množství lidí ve veliké naději a v pocitu, že odboj existuje. Sám Václav Havel seděl mnoho let ve vězení a obětoval se za úžasné myšlenky a představy, jak bude svět lépe vypadat. A bylo to pro něho náročné. Mnohem náročnější to asi bylo i pro Karla Kryla, který pak v čtyřiapadesáti letech zemřel úplně znechucen. Řekl, že by to už v životě neudělal, protože ten svět se nezměnil, jenom se vyměnily postavy.

Éra, která tady znamenala železnou oponu, která pak skončila, prověřila obrovským množstvím lidí, kdy každé jednotlivé tělo, každý z vás, si představovalo svobodu jinak. Skutečná svoboda, když jsem vědomím všech ostatních lidí je uprostřed, zlatá střední cesta. Já svoji svobodu mohu mít až do té míry, dokud nenarušuji svobodu druhých lidí. Abych měla čisté svědomí, že jsem neudělala nic, abych poškodila svobodu druhých, nezasahovala až do jejich území. Tito lidé jsou nejšťastnější a nejbliž pokoře. Ale bylo tady obrovské množství lidí, kteří nemohli nikdy podnikat, bouřili se, že nemohou cestovat, nenáviděli komunisty, režim, který tady byl, běsnili obrovským způsobem. To znamená, že ti pak dělali tyto běsy sami: tunelovali podniky, pamatujete se na ty investiční knížky, co tenkrát byly, kolik s tím bylo machinací. Okamžitě se tady udělaly skupiny podnikatelů, pak se házeli do přehrad, vzájemně se topili. Ano, to je svoboda takzvaně závadná – teď si mohu dělat, co chci, když jsem nesměl... Proto se po pádu železné opony obrovsky zvedla kriminalita. A to je vlastně to, co se ti lidé učí. Ano, všichni konali správně. I ti, co zemřeli, si přišli na své zkušenosti, že už by do toho nikdy nešli. I ti co přežili si možná prožili nějaké vězení. Toho, koho nechytli, se stejně uvěznil, protože neustále utíká. To jsou věci, které ten člověk v osudu nastaveny má.

Takže je jenom na tobě, jak se rozhodneš. On to za tebe někdo udělá. Tam je snad hodně lidí. Záleží na míře tvého pocitu, jestli chceš ještě zachraňovat svět. Ale on je už zachráněn. Tady jde o to, jestli se ještě přidáš k tomu zachraňování anebo ne, ať máš nebo nemáš negativní pocity. Ty ani o nich nemusíš vědět, že je máš. Jestliže se podepíšeš pod nějakou petici, můžeš v klidu, ale ještě tlačíš na skupinu, která ten klid nevyvíjí. Přidáváš jí svůj hlas. A mnohdy i obrovsky bouří. A mnohdy i nesmyslně.

Jestliže nahoře jsou lidé, které jsme volili a volíme je docela často, pár let nic neznamená, vždy bude dole pod nimi obrovské množství lidí, kteří se budou klonit na jednu nebo druhou stranu. Vždy bude rozpor. Někdo bude křičet pro, někdo proti, někdo úplně jiným směrem. To je svět ega a vývoje. A vždy se hraje hra, která je připravená, takže záleží na tom, jak se rozhodneš.

Strach z toho, jestli dostanu covid, je stejný jako strach, že budu nosit roušku. A pokud budeš útočit na vládní složky, které tady jsou, zažiješ si pak někde rozhodování, kde ty budeš mít čisté svědomí pro to, jak jsi rozhodla, protože je těžké rozhodovat o lidech, kteří mají celé spektrum odporů a protichůdných názorů. Ty se totiž všem nezavdčíš. A tak si třeba zažiješ malé divadlo ve svém životě, kdy se se do tohoto dostaneš, abys pochopila, že ti, co proti tobě boří, bouří správně, protože i ty jsi bouřila. Vše je pouze o pochopení a sjednocení.

Ahoj Ivanko. Chtěla jsem se zeptat, protože mi na to nikdo neodpoví ani ze skupiny. Prosím tě, je to tři roky, co se u mě projevilo asi božství. Jeli jsme s kamarádkou z Ústí a do jedné do rána mi vyjela hadí síla do třetí čakry. A pak mi to řeklo, že ještě není čas, že teď budu mít rok a půl zkoušky. Přesně rok a půl, a opravdu vyjela zase odspodu do čtvrté, tam se zastavila a já jsem zářila. Často se mi od té doby stává, že myslím srdcem na nějakou buněčku, otevře se mi srdeční čakra. Před dvěma měsíci mi hadí síla z ničeho nic vyjela do pusy, ještě mi k tomu něco říká – vždy teď budeš ležet a nehneš se a my ti něco budeme dělat. V průběhu let mi něco dělali v zádech. A naposled mi roztahovali otvor z pusy do hlavy a hadí síla mi zkroutila jazyk a vyjel mi jazyk z pusy jak had. No, jinak jsem za ty roky byla hodně cvičená od základů odporu. A nebýt někdy v humoru, tak bych asi byla v prdeli... Jinak moc děkuji za tvůj humor. A ještě, co se mi stalo a jestli bys k tomu mohla něco říct. Asi čtrnáct dní dopředu mi chodil Karel IV., jako třeba jsem ho někde zahlédla v televizi a pak, když jsem jela autem přišel zážitek: jedu a najednou přišla myšlenka či co, spíš vjem z kaple Svaté kříže, víš, jak jsme tam byly spolu s holkama v Srbsku, že je tam spojení země a nebe, prostě asi Svatý grál. A ještě jeden zajímavý vjem, když jsem tě viděla poprvé v roce čtrnáct v Jičíně, tak jsi zářila či něco nad tebou bylo. Tak pár otázek mám. Asi tak, jak zasloužím.

Takže díky za vstup do mého života, obohatila jsi mi ho o humor. A díky všem buněčkám o hodně kamarádů. Díky za vše. Zdenka.

Zdeničko, jasně, hadí síla vyjíždí podle potřeby. Hlavně, že si ji nevytahovala sama, protože ona se zarazí vždy tam, kam nejvýš může. Úplné vyjetí hadí síly je ale až vysoko nad hlavu. Je vidět, že jsi za poslední roky hodně pracovala. Ale pozor, i to je nastavené. Vy si to nesmíte přivlastňovat. To znamená, není to jako - wau, teď se mi děje toto..., žádné wau, je to pro tebe zážitek a informace, jak tvoje tělo na tom je. Ano, a se Svatým grálem to skutečně má co do činění, protože člověk, který potom zažije výjezd hadí síly až nad hlavu a ona potom sjede dolů do duchovního srdce a teprve se rozplyne, pak je

to hotové. To už jste potom jenom tiší a tichem děkujete, protože není kdo by děkoval. Jste vše. Jsou věci, které pochopíte časem a vývojem. A každý den k nim kráčíte svými malými zážitky. Nebo velkými zážitky.

Takže nepřivolávat si to. Ano, je to krásný zážitek. Pozor, hadí síla může mít i velmi negativní zážitek, když je vyvolávána, nebo je touha po ní. Ne, to je zbytečné. Každý má, co si zaslouží.

Takže Zdeni, hezky žij, hezky pracuj.

Dobrý den Ivanko, mám na vás jen jeden, možná trošku divný dotaz. Před nedávnem mi byla diagnostikována psychická porucha. Beru na ni léky, přesně jsou to antipsychotika a antidepresiva. Moc by mne zajímalo, jestli tyto léky mohou nějak člověku bránit v tom, aby byl doopravdy šťastný. Ptám se na to proto, že vím, že tyto léky nějak ovlivňují šišinku, epifýzu a vím, že ta nějak souvisí s pocity štěstí. A také se ptám proto, že než jsem tyto léky brala, dokázala jsem být šťastná tak nějak naplno. Ted' to také dokážu, ale velmi málo. Také po těch lécích trpím i ztrátou vůle a nadšení do života. Zároveň vím, že mi tyto léky pomáhají. Je možné se dostat do stavu blaženosti a spokojenosti i z těmito léky? Mají tyto léky na toto vliv? Víím, že je to asi divný dotaz, ale mně to vrtá hlavou. Připadá mi, že stav je navozený léky, je jaksi umělý. A ted' ještě jeden asi úplně ujetý dotaz, ale pro mě důležitý. Může se dostat člověk, který bere tyto léky do stavu 5D? Nebo to vůbec nejde sloučit dohromady. Moc vám děkuji, pokud si najdete čas a odpovíte mi. Opravdu velmi často vás poslouchám a jsem za vás moc ráda.

Tak jednak, zlatá střední cesta. Zní to divně, že... Ano, zlatá střední cesta. Uvědomte, když u vás byly diagnostikované nějaké psychické poruchy, to znamená, že byly nějaké podivné stavy a musely dojít až tak daleko, až jsi se dostala do péče doktorů. Tyto léky, tyto pilulky ti oslabí tělo, aby s tebou tak nemávalo, protože u schizofrenie, u těchto stavů, to samozřejmě mává s tělem. To znamená, že tělo je ochablé a nemá takovou sílu - a ty máš čas se narovnat. Ale zlatá střední cesta. To znamená, že tělo nemůže reagovat tak, jak by běžně reagovalo - a ty máš čas se stabilizovat. Po nějakém čase je vhodné tyto léky pomaličku odebrat ve spolupráci s doktorem, který množství léků umenšuje, abys byla pod dozorem. A je dobré najít si dobrého doktora. To znamená doktora, který nebude až tak hysterický a nebude dramaticky trvat na svém, ale člověka, který je rozumný a nechá tě třeba i vybrat v nějakém rozmezí i svého rozhodnutí, které tam má, můžete vyzkoušet věci. A jsou lidé, kteří to třeba mají jenom nějaký čas. Jistě to není náhoda, že tu schizofrenii máš.

Pozor, mohou to být jenom hlasy, které se ti tam ozývají a když jsi je nechtěla, tak zesílily, protože, já nevím jak dlouho posloucháš, tak víte, že dneska slyší hlasy kde kdo. Dnes je na planetě nejvyšší množství černých a bílých mágů u kterých se předpokládá, že síla ega tak vylezla, že slyší hlasy. Takže pro mě je to naprostá přirozenost, že to někdo má. Ale pokud to silně odmítáte, tak zase odmítá vaše tělo vašeho jména, které vám tam prdne hlas, a ještě vám tam prdne odmítnutí. A pozor, to už pak jede. Vám to

musí být jedno tím, že jako vědomí pozorujete myšlenky, hlasy a ignorujete je. Nějaký čas to musíte vydržet. To je vlastně překročení hladiny. To znamená, že i takový člověk, který si tím prošel, může dosáhnout i stavu 5D, ale je to opravdu v malém procentu. To jsou výjimečné stavy. Ale zase: nemáte toužit po 5D. Když toužíte, zase něco odmítáte - stav 3D. Zase to dělá tělo. A egoismus je strašně, ale strašně delikátní otázka. To tělo má tak neuvěřitelné pasti, do kterých vás může chytit. Vy se pak musíte stát tím mistrem, který už to ví.

Takže, neboj se. Štěstí nemůžeš zažít, protože tam je to ovlivnění, jestli jsi dříve byla šťastná. Možná bychom si měli popovídat i víc, protože pokud je člověk šťastný, neměl by dolézt až do stavu schizofrenie. Schizofrenní jsou většinou lidé, kteří si prožívali nějaké odpory. Tam muselo projít něco odporového, co tě takhle rozhodilo.

Teď se nebudeš bát brát léky, budeš je postupně snižovat. Nebudeš vykukovat, jestli půjdeš nebo nepůjdeš do 5D. Tyhle věci tě nebudou zajímat. A žij si svůj život v poklidu. Čím víc budeš přijímat, tím víc bude přibývat těch šťastných chvil, až se toho zbavíš. Jestli tam někde bude ego pořád říkat ne, tak tě to s tělem strhne do odporových věcí a je to zbytečné. Není to tvoje. Najdi si důvod, jako když vysvětluješ druhému člověku kolem tebe. Vezmi si, druhá lidská těla ti nepatří, ale nepatří ti ani tělo tvé. Takže tak, jak bys vysvětlovala s nadhledem druhému člověku, co už víš od Ivy, tak to vysvětluj svému tělu. Když ti řekne něco negativního, třeba: Nedostaneš se do 5D, tak mu řekni: Proč bych tam měla jít? Já tam s tebou stejně jednou dojdu. A je mi jedno kdy. Cíle dosáhne každý. A utře nudli.

Dobrý večer, rada by som sa opýtala na otázku ohľadom situácie, ktorá sa dnes deje vo svete s koronavírusom. Vedci tvrdia, že pomocou vírusu je možné meniť DNA. Či týmto vírusom, ktorý bol vypustený sa to deje, a či ak bude očkovanie proti covidu, je správny prístup taký, že ak ma majú zaočkovať, tak to prijmem a nebudem voči tomu dávať odpor ani sa toho báť? Možno je to tak nastavené a je to tak všade vo svete. Asi to má byť, či nie? Ďakujem za odpoveď. Mirka.

Ano. Prosím vás, každý virus, nejenom covid, má schopnost měnit DNA. Některý více, některý méně. To už vědci znají strašně dlouho. Takže z toho nedělejte vědu. Virus tady je, je součástí osudu planety. Byl připraven už když vznikla planeta. Tady je připraveno věcí, to byste se divili. I ve vyšších dimenzích. Zkrátka vše je nahrané a spuštěné vámi, vaší vůlí Boha. Tak to neřešte. Žijte. Dodržujte věci tak, jak máte. Volili jste si vládu, ta řekla roušky, nějaká karanténní opatření, tak to zkrátka dodržujte. Pokud někdo půjde demonstrovat, tak demonstruje i za vás, vy tam přece už nemusíte. Jsou věci, které potřebujete pochopit. Proboha, když jste všechno, tak se nemusím zúčastnit demonstrace, která tamhle běsní, on to někdo udělá za mě. Je vás zatím málo, osm procent planety není moc. Ale záleží na vás, jestli se připojíte anebo ne. To samé je o očkování. Už je nastaveno, jestli se necháte naočkovat nebo nenecháte, protože je to založeno na dobrovolnosti, to už všechny vlády označili. A bude se ta vakcína i vyvíjet. Myslím si, že to asi půjde tím směrem, že ti, co budou očkováni, pak mohou mít jinou pozici svobody a chození na veřejnosti než ti, kteří očkováni nebudou. Takže vy už si

sami pak vyberete, jestli očkovat ano a umožní vám to větší svobodu pohybovat se volně anebo ne. Anebo se budete bát, že vás tím nějak poškodí, nenecháte se očkovat, a tak se svážete sami. To už je nastaveno. Vy se máte jenom rozhodnout. A pak brát z toho to dobré, co je tam připraveno. A nekoukat na to, co je na tom zlé. A o to jde.

Milá Ivanko, pokud odpovíš, moc děkuji. Pokud ne, nevadí, moje neukožená zvědavost to také nějak přežije. Nelze pořád poslouchat o vesmíru a nové planetě a všech těch věcech a nezeptat se na spoustu věcí, které mi připadají naprosto vzrušující. Ber to, jakože tvoje odpověď bude něco jako vesmírný National Geographic.

1) Jak to vypadá na jiných planetách? Jaká je tam příroda, vzduch, zvířata? Kolik mají obyvatelé jiné planety měsíců? Jaké tam jsou jazyky nebo formy komunikace? A na té planetě si mají dožít naši 3Děčkaři? Někdo předtím žil a populace tam odcestuje expresem? Červí dírou?

Ale no tak. To je tedy zvědavost. Ale budiž. Uvědomte si, že vám to může být naprosto jedno, protože když tady odložíte svoje tělo, vědomí se tam jenom přesune a narodíte se svým rodičům, kteří budou mít třeba hlavu jak medicínbal a budou vypadat naprosto jinak, ale bude to pro vás přirozené. Hodně visíte na obrazech této planety, a to vás vlastně zdržuje od těch různých věcí. Ale ta zvědavost opravdu není na místě. Vy máte být zvědaví na každý váš den jaký bude, jak ho vyřešit, co objevujete na svém těle. A nemáte to hodnotit. To znamená, že jestliže já půjdu po ulici, jsem v pohodě, a najednou na mě něco nečekaně vystartuje, to, co zrovna ne moc dobře ovládám, a já s úžasem zjistím, že už tu minulou reakci nemám anebo naopak, že ji mám – na tohle máte být zvědaví. A máte se pak zasmát, ať je ta reakce jakoby plusová nebo jakoby minusová. Tím umenšujete své ego, svoji lidskou vůli, kterou nemáte.

Ti, co zůstávají ve 3D oblasti, tak ta naše planeta letí do 5D, takže ona teď postoupí, proto dnes jsou takové veliké křeče, dnes je tady nejvíce černé a bílé magie, která mezi sebou bouří. A z toho pomalu začínají vykukovat hmotná těla, která to už mají za sebou a ví, že to jsou zbytečnosti. Začínají chápat jiné věci. Ti už budou mít jiné vědomí, které nebude zvědavé, bude žít to, co je. Protože člověk, který nemá ego, ten žije to, co žije rád, a nebude odmítat ani jít do 5D, ani jít do 3D. To jsem tady zahlédla před chvílíčkou u tebe. My se k tomu dostaneme.

2) Kdo vytvořil kruhy v obilí? Jsou nádherné. A ráda bych věřila, že je neudělal člověk, ani mi to tak nepřipadá. Naprosto žasnu, když se na ně dívám.

Kruhy v obilí jsou komunikace mimozemských civilizací. A je to i vyústění, propojení jednotlivých planet, tak jak se blížíme do 5D. Je to jenom symbol. A na to se přijde, možná už se přišlo, nevím, matematicky či fyzikálně zdůvodnit, protože tam jsou většinou obrazce, které znázorňují symboly, které už známe. Třeba atomy uhlíku, vodíku a různé jiné věci, kterým budou později rozumět větší a větší skupiny lidí. Ale to pro vás nebude tak důležité, protože v tu dobu už budete vědět, že se není čeho bát.

Dnes je to jenom pro informaci, že něco takového existuje. Já sama jsem to viděla, když mým holkám bylo asi tak dvanáct, patnáct. V Teplicích při výjezdu na dálnici na Ústí byl jeden nádherný obrazec. A bylo to opravdu monumentální. A na to se nedá zapomenout. A ještě, když přijdete blíž anebo se procházíte. A dlouho i trvalo, než zmizel, protože pak na těch lehlých částech začala růst tráva, takže změnil barevnost. Později to, co bylo lehlé bylo zelené. Bylo to hezké a dlouho to bylo vidět. A dělalo mi to moc dobře.

A teď také jedna lokální.

3) Pořád si nějak neumím představit, jak funguje astrál versus hmota. Kde a v jaké formě přebýváme než se zase smrskneme do nějakého těla? Jak tam funguje čas? Kdo rozhodne, kdy a za jakých okolností můžeme zpět do hmoty? Jinými slovy, co je to vědomí? Má to nějaký popsateľný charakter? Je to výraz, který si má jinak bujná fantazie těžko nějak interpretuje. Můžeš mi to, prosím, popsat na příkladu.

No, máš v tom trošičku guláš, takže otázka je tedy opravdu na místě.

Astrál patří ke hmotě. Je to podsvět hmoty. De facto u každého člověka, který je ve 3D hmota přejímá vládu nad jeho vědomím. Zkus si představit, když řekneš: moje tělo. Jestliže řekneš: moje tělo, tak to musí být někdo, kdo vlastní tělo. I to tam je zabudované. Ano, ty jsi vědomí, které si obléklo tělo. Ve skutečnosti k tomu došlo za velkého třesku, když později po dlouhé době začalo chladnout to prostředí tady a začala se spojovat atomová struktura do hmotných složek. To znamená do planet. Přesně to, co bylo pod planetou jako tvé vědomí Boha, to znamená bytí, jenom uvědomování si, že existuji, se dostalo do vězení pod tou planetou. A pod tou planetou je velmi dlouho. Vyvíjí se velmi dlouho, což neprožívají hmotné jednotky. Kameny jsou hodně ve vězení. Pak jsou bytosti jako rostliny a živočichové, kteří jsou v menším vězení. A poslední bytostí je člověk, než se z něho stane bytost božská. Bytost božská se z něho stane teprve tehdy, až se mu otevře třetí oko, neboli překloní se přes hladinu šesté čakry ve trojnosti 666. Je to ve hmotě délka časoprostorové křivky. Je to v duchu, on dojde svými zkušenostmi v duši k duchu. Tehdy pochopí, kým je. Utichne hmota a celá hmota mu slouží. Do té doby ho ovládá hmotný pán neboli hmota planety, matka, která ho zatím neporodila. A ovládá ho strukturou těla, které má v programu v osudu planety, protože ten je nastaven. Ty si vybíráš jako Bůh přesně osud, který máš prožít. Se všemi myšlenkami, se všemi vizemi, se všemi lapáliemi. Se všemi situacemi, které procházíš. A ne sám, ještě s druhými lidmi, takže můžeš se dívat na jejich reakce anebo nereakce. Tehdy tohle ovládá jakoby struktura astrálu, která je nastavená i v ději osudu planety. To znamená, že celá historie i dopředu i dozadu je hotová. Tuto strukturu jsi si sama vybrala jako Bůh, jako my, my všichni jsme si to vybrali společně, naše vědomí a součet je vlastně celý. A do té doby, než přeलेzeš šestou čakru, kdy tě pustí hmota, tak jsi držena pánem hmoty.

Na základních přednáškách ve Starých Křečanech vysvětluji, že napřed lidé nemají vůbec ponětí, jenom si představují toho Boha a prožívají si velká dramata. Později, když už jsou tady velmi dlouho a dostávají se blízko pod třetí oko, tak je začne hmota

zkoušet z různých věcí. Naopak, místo aby se ego zmenšilo, ono se navýší, protože nastává fáze černé magie. Ten člověk už ví, že něco nad ním je a že něco nějak funguje, ale neumí ještě ovládat moc, a tak se do ní pustí, protože černá magie je o moci, o ovládání druhých. Ten člověk neví, že nemá svoji vůli, že je to iluze. A že to, s čím útočí na druhé lidské tělo nebo druhá lidská těla a chce to, je krádež sama sobě, neboť ve všech ostatních lidech existuje jeho vlastní vědomí, ale že má ve svém programu svého těla toto učiniti, aby sklídl své zkušenosti, protože později ho doženou vlastní činy. Později se dostane do další fáze – bílé magie, tam je také veliké ego, které vlastně ještě pořád žije v dualitním světě dobro-zlo. A pořád v této fázi, i v černé i v bílé magii, ho ovládá něco, co považuje za své otevřené třetí oko - a to je astrál. Astrálu šéfuje Satan, hmota. On moc dobře ví, co má tomu člověku nabídnout a čemu on podlehně, protože zná historii, která se rozvíjí směrem do budoucnosti. Takže vše je hotové a vše je nastavené. V této fázi se tady objevují učitelé pro každého z vás, když už dožijete do této fáze v černé a bílé magii, kteří vás seznámí s astrálem. Oni si myslí, že je to svoboda. Je to v iluzi, nejsou znalí, ještě tím neprošli, neodložili to, tak si myslí, že putovat astrálem je úžasné. Jenže neví, že si s nimi jejich hmotné tělo pak bude dělat co chce: neudržitelné vzteky, reakce proti druhým lidem, které jsou samovolné, a ten člověk s tím nic neudělá. Zkrátka vše, kdy se upíšete pánu hmoty. A ukazuje to na nespokojenost, tedy nepokoru žít ten svůj obyčejný život. To všechno zaplatíte. To znamená, i každé odskočení do hmotného světa bude náležitě odměněno, protože vy tím dáváte najevo, že se vám tady nelíbí. Proto si odskakujete pryč. Tam máte pocit lehkosti, svobody. Ano, bodejť by ne, protože svléknete tělo a pohybuje se tam pouze vaše nehmotná část. Teprve tehdy, až prokážete velmi mnoho zkoušek, které vám ukazují (a ukazují na tyto věci, abyste si na ně dávali pozor), kdy tady máte kráčet v optimizmu se vším všudy - co tu děláte, co tu žijete, jak se to děje - i kdyby to bylo dramatické.

Člověk 3D má roztržené vědomí do dvou pólů: dobro - zlo. A ze začátku vidí všechno špatně, to je nejsilnější ego. Později, jak se posunujete po časoprostorové křivce, se tam objevují i ty dobré věci, protože každá věc, která tady je, nebo situace, má svůj dobrý pohled a svůj jakoby špatný pohled. Teprve tehdy až nevidíte na ničem nic špatného - a k tomu doleze každý, když tomu dneska nerozumí a neví jak by v tom našel třeba to dobro - teprve tehdy jste živoucím Bohem, kterému se zastavila hmota svého těla a přijímá v pokoře osud takový, jaký je. A tehdy, i kdyby jste žili v pekle, vám bude dobře. Takže vědomí musí napřed projít přes tyto dvě fáze skrze hmotnou složku, která obsahuje astrál se svým programem planety. To znamená historii v budoucnosti i v minulosti, ta je nastavená v té konstrukci, co se bude na planetě dít. Takže vidíte, že i covid je v historii, veškeré morové nákazy, které prošly Evropou, veškeré revoluce, veškeré války. A naopak i veškeré hezké věci, které jste v té době považovali za hezké, anebo minimálně za lepší. Veškerý poryv hmotných těl je nastaven. Každý, kdo se má narodit, od kdy do kdy, co tady má vykonati, je přesně to dokonalé co má, i kdyby to byl život třeba bezdomovce, který za sebou jakoby nikde nic nezanechal, je nutný. A později vás, samozřejmě po těch všech zkouškách, hmota propustí. A teprve tehdy budete žít jako svobodný Bůh na hmotné složce.

Takže je to záležitostí vašeho vývoje. K tomu vítěznému konci doleze každý, i když tomu dnes úplně stoprocentně nerozumíte. Někteří už ano, to vidím na facebookové skupině. Ale každý má ještě nějaké doladění, protože teď jsem zrovna v poslední době viděla na facebooku, že když jsem něco komentovala, že i mnozí, kteří už hodně věcem rozumí, ještě měli takové ty drobné bliky, které tam docvakávaly. Ano, je to cesta.

Možná to vypadá, že se zabývám blbostmi, ale já se prostě zajímám o život, protože mě baví. Nemyslím, že je to špatně. Vždyť je to fascinující. Po sedmi letech, co tě poslouchám, už vlastně nemám moc jiných otázek. A zvláštní je, že mi to podstatné bylo tak nějak asi od začátku jasné. Já totiž ani nejsem duchovně ctižádostivá jako některé jiné buňky, to znamená, je mi fuk, jestli občas dělám něco, co není v souladu s tvým učením. A o tom to totiž je. Například nemám pocit, že miluji všechny lidi, to tedy fakt ne. Ale беру jako velký pokrok to, že chápu, že dělají co musí, když jsem tedy vůči nim neutrální, a snažím se je nesoudit. Ono to přijde samo. Je mi jasné, že tím, že tě poslouchám a vím, která bije, už jsem se kvalifikovala do určité sféry ze které není návratu. Cítím, že to stačí, urychlit se nic nedá a mám dojem, že k tomu není ani důvod.

No, já si myslím, že teď ti trošku nadzvednu roletu. Poslouchej dobře. Ty si jenom myslíš, že nemiluješ ostatní lidi. Ale když jsi k nim neutrální, to znamená, soucítíš s nimi, oni nemohou za reakce svých těl, a nemáš proti nim negativní emoci, tak je miluješ. Vycházíte z bílé magie. A bílá magie si představuje lásku, jak ji posílá, teď to srdce ždímá a mačká, aby z něho vyteklo co nejvíc, ale hlavně je tam vypočítavost. Vypočítavost toho, když jí pošle co nejvíc..., ona neví, že tohle není láska.

Láska je stav, kdy moje tělo neútočí na druhé lidské tělo. Už má tak dlouhou časoprostorovou křivku, že už si zažilo tolik věcí, těch opačných, kdy on sám ten člověk byl za negativního nebo dělal blbosti, takže ví, že ten druhý za to nemůže, že to zkrátka udělat musí, aby prozkoušel okolo sebe mnohé.

Takže ty si jenom myslíš, že nemiluješ všechny lidi. Oni jsou jací jsou. Už se k tomu velmi blížíš. Láska není to, co bílá magie považuje za lásku. Láska je stav ticha, kdy jsi vším. Kdy respektuješ, co dělají druzí, i když to tedy podle tebe dělají hodně blbě, to je přece jejich věc, oni musí sklidit své zkušenosti a ty bys je o to připravila.

Proto si své 3D výlevy užívám a do 5D se mi, upřímně, ani nechce. Mám pocit, že to bude děsná nuda.

No vidíš, a tady máš odpor. Vývoj se nedá zastavit. To je to samé, jako kdybys byla na konci devítiletky v deváté třídě a zuby nehty jsi tam nechtěla vyjít ven. Jenže pozor, čas běží, přijdou prázdniny, škola tě vyflusne a musíš do střední školy. A tobě se tam nechce? Tohle už odpor je.

Kdybys si mohla vybrat, tak do žádné 5D bych se nehnila. Raději bych se vtělila do Cindy Crawford a naplno si užila osmdesátky a devadesátky po boku sexy sportovců a rockových hvězd.

Vidíš: Kdybych si mohla vybrat,... ale ty si nemůžeš vybrat, tvůj čas běží a vyvíjíš se.

A Cindy Crawford - ty Cindy Crawford jsi, jsi vědomí celé planety. To pochopíš, až ti zmizí ty odpory kde chceš a kde nechceš být. Ty jsi vědomí i Cindy Crawford a všech dnešních modelek. A i všech dnešních sportovců. A jenom tvoje tělo odmítá buď udělat krok dopředu nebo couvnout. Tohle potřebujete pochopit.

Na závěr jen taková zajímavost z mého života z mé minulosti. Něco mě už od mládí drželo v bezpečné vzdálenosti od bílé magie. Kamarádka Lenka se mě snažila uvrtat do meditací a udělalo se mi při nich blbě. Poslala mě do skupiny, kde se pracuje se sny. Někdo tam vyprávěl, co se mu zdálo, že přestal vidět na jedno oko – a mně se začalo opět dělat zle a zdálo se mi, že na oko nevidím. Samozřejmě už jsem tam také nešla. Lenka to nezvládala a posílala mi další meditační techniky, co mě prý jako sportovkyni a zpěvačku budou bavit. Nebavily. Byly u mě úplně šumák. Kamarád Petr mi doporučil jednu paní, co prý pracuje s energií a prokoukla jsem ji hned. Když měla blbou poznámku na mou kamarádku, prchla jsem a už jsem se nevrátila. V pubertě jsme na táboře vyvolávali duchy. Udělalo se mi blbě, začala jsem se dusit. Prostě jakýkoliv pokus skončil fiaskem. Ještě že tak.

No vidíš, jak si můžeš prohlédnout, že nemáš vůli svého těla. Vše je v programu. Vy nemůžete začít dělat černou magii, když ji máte za sebou, ani bílou, když ji máte za sebou. Tady jde jenom o pochopení. Jestliže mě to někde vyhodí a nedělá mi to dobře, no tak vypadnu ven. A jsem tam, kde mi to dělá dobře, protože zrovna to je můj plac. Ano, jsou jiné věci, třeba práce, kdy máš najednou obtížnost, tak to se máš nějakým způsobem snažit vyřešit, protože se učíte. Ale tady se jedná o dobrovolné aktivity, o to, kde ti je dobře a kde ne. A kdybys měla být třeba jenom dva roky sama někde zavřená a dělalo by ti to dobře, a pak se po čase navrátila do velké společnosti lidí, tak je to také správně. To musíte cítit, jestli vás něco vyhání anebo drží na místě.

Dobře, je zde pár věcí, co nechápu, ale nemusíme to řešit. Třeba proč se musím učit mít za šéfa kreténa, když v 5D už nikdo takový nebude.

No protože do téhle doby ještě nejsi v 5D. A on tě prozkouší z reakcí tvého těla. On je pro tebe strašně důležitý. A hlavně, ty jsi vědomí těla kreténa, jsi to ty. A dokud tělo bude útočit proti jednomu vědomí, nesjednotíš se. To je přece jeho „kretenismus,“ co ti hraje. Teprve až ho začneš přijímat takového, jaký je, tak on se vůči tobě změní anebo nebude nutné, aby byl šéfem. Tohle si musíš zažít.

Kde tedy zúročím to přijetí podobných absurdních situací a podobně?

No ve svém vědomí. Zastaví se ti odpory těla a ty se staneš Bohem. Budeš vším. A tehdy hmota celé planety ti bude sloužit.

Ale pojdme se raději bavit o tom, jak to vypadá v tom vesmíru a o kruzích v obilí, tohle časem nějak sama pochopím. Jsi tím, koho jsem hledala od

dětství a neumím si představit, že by jsi tu nebyla. Obzvláště v této covid době. Díky za všechno. Šárka.

Tak Šárko, já si myslím, že už jsem odpověděla, co jsem měla. A teď si z toho vyber to své.

Milá Ivanka, využívám možnosť zaslať otázky mailom a súčasne sa teším na deň, keď sa budeme môcť stretnúť aj osobne na niektorej besede v Bratislave. Prvá otázka sa týka zdravia, druhá viery a tretia vedy. Ak sa ti podarí včleniť ich do niektorých nahrávok, budem rada.

Po prvé: Trpím na histamínovú intoleranciu, čo by mi to malo povedať a ako to narovnam? Občas zažívam bolestivé stavy, čo je ale super. Naučila som sa, je to aj zdravšie, strážiť si množstvo, vzdala som sa aj mäsa, varím si z čerstvých potravín, premietam, čo mi kedy vadilo, ale už je mi to fuk. Akoby som premietala starý nudný film.

Ano, výborně. Tyto věci jsou většinou záležitostí na třetí úrovni, kdy odmítáte věci takové, jaké jsou. A tohle je dopad.

Nemusí to být tvůj příklad, ale může to být někde jinde v tvém životě - budeš ženou, které se nebude úplně líbit v manželství, ale budeš se snažit udržet rodinu, mít toho partnera ráda, ale budeš vlastně couvat kvůli klidu v rodině. A tím budeš dávat možnost egu manžela, aby víc bouřil a víc tě tlačil. A bude to trvat dlouho. A vy už víte, jak je to s čakrou, každá žláza s vnitřní sekrecí ve své úrovni pak chybně pracuje podle toho, jak vytváříte děj, buď méně nebo více, což je také zádrhel, protože zlatá střední cesta je normální. Takže pak po čase tělo reaguje.

Přijímat děj života, že to mám. Změnit styl života a možná i vyřešit věci ve vašem životě. Pak se vše pomalu začne zarovnávat. A také neodmítat tu svoji nemoc, která přišla, protože každá nemoc je dobrá. To už také víte. Dá vám čas k zamyšlení, co jste dělali v minulosti. A samozřejmě už teď jste se posunuli, jinak by to nemohlo dojít až do takového stavu.

Po druhé: Ktoré náboženstvo je najbližšie k pravde? Kedy nastane čas prehovoríť o apoštolovi Jánovi? A čo by si povedala o kabale.

Ktoré náboženstvo je najbližšie k pravde? No, oni jsou vlastně všechny. Jediné, co je dnes na nich, když dnes z té výšky na to zhlížíte po té „závadné“ době, vy víte, že je to dobře, protože tím, že tady vzniklo strašně hodně náboženství a různých filosofických směrů, tak jste si všichni mohli podle svého přirozeného založení vybrat. A v každém životě jste si odžili něco jiného. Ze začátku obrovské fanatismy, protože jestli jste si všimli, tak všechny ty různé náboženské směry proti sobě bojují. To znamená, že nežijí Krista. Nežijí pokoru. Neumí respekt. Považují názory druhého za odlišné. A je hodně, hodně náročné se tím jakoby labyrintem 3D světa promotat. Ale splnily svůj úkol a budou pomalu zanikat. I když se teď zdá, že jsou v největším souboji, dá se říci, ale už mnohým začíná docházet, jak to vlastně je. A pozor, to ze všech těch náboženství.

Já si pamatuji, jeden můj známý, který žil v Americe, se smál, když jeho nejstarší syn přišel domů ze školy a prohlásil, že učitel, který byl černochem, jim při katechismu tvrdil, že Ježíš byl stoprocentně černoch. Takže každý tam projevil svůj vlastní egoismus v přání, v narovnání svého zmenšení vůči druhým, když tam bude pocit, že jsem horší. Tam jsou různé varianty, kdy poznáte na reakci jednotlivých lidí, o co jim jde. A oni to neví, že to je k poznání. Je to jenom tehdy, když už jste si prožili tyhle věci, tak jim rozumíte.

Každé náboženství zevnitř hlásá pravdu. Tu pokoru, která je potřebná. Ale zároveň má praxi, kterou nezvládá, protože bojuje o své pravdy. Dívat se na to a poučit se z toho, je pro vás naprosto dokonalé.

Kedy nastane čas prehovoriť o apoštolovi Jánovi? No, já si myslím, že se k tomu už blížím. A je to proto, že vidím, že mnozí už chápete. Já totiž čekám na okamžik, kdy sami, když si přečtete Jana, tak po těch letech, co jsem vám vysvětlovala, mu budete rozumět. Tam je totiž přesně to, co vám říkám. Ale dojdeme k tomu, nevím, příští nebo ten další rok. Zajímavé je, že už jsem si to připravovala ještě v Teplicích v Lučnici, než se prodal dům. A při stěhování to zmizelo. Takže mi bylo jasné, že k tomu ještě nedojde. Tak jsem si to vytiskla podruhé, ale pořád jsem se k tomu nemohla dostat. Takže jestliže covid mi teď dal tolik času po tom, co jsem si prožila, a teď vím, že mám zvolnit, tak je to možná právě kvůli tomu, abych se dostala k Janovi, miláčkovi.

A čo by si povedala o kabale. Ano, to jsou záležitosti, týkající se ještě závislosti na vládě a na chtění, takže to jsou magické záležitosti.

Po tretie: Čo si myslíš o rasovom miešaní? V ľudskom spoločenstve sa to považuje za normálne. Opačný názor hraničí s rasizmom, ale ani v prírode sa nekrížia hrdličky s holubmi, mačkovité šelmy medzi sebou atď. Je v poriadku posúvať hranice týmto smerom a krížiť človeka s inými rasami či dokonca so zvieracími druhmi? Ivanka, objímam ťa, bozkávam a ďakujem. Danko.

Danko, ať má člověk žlutou kůži, hnědou kůži, černou i bílou kůži, tak je také člověk. Je to jenom na planetě 3D k rozlišení a jako nástroj k vyučování ega. Tak jako nástroj k vyučování ega jsou peníze, tak jsou i barvy kůží a také tvary lidských lebek a konstrukce lidských těl. Je to proto, aby jste se prozkoušeli. A věřme, že jestli mám vyzkoušet někoho v okolí, který bude rasisticky založený, tak vedle něho bude někde žít někdo, kdo si jako běloch vezme černocho nebo Asiata. To je naprosto jedno, je to všechno k vyučování. Berte to jako nástroj, ale rasy jsou lidské. Dívejte se na obecné základy a ne na drobné základy, které vám pomíchají hlavu. Cožpak jste se nepoučili z druhé světové války? To, co tady prohlašoval Adolf Hitler, dobrý učitel.

Člověk je člověk. Ano, mísit člověka se zvířetem, to už je černá magie. Nechte svobodně každého jednotlivého člověka ať si vybere sám. Pokud proti tomu vaše tělo bude ještě bouřit, zjistíte sami o sobě, že vy ještě nejste v pořádku, ne oni. Ale sami se nesmíte míchat do toho, abyste oplodňovali člověka zvířetem a podobně. To už je potom váš

zápis a vaše pozice, kterou budete muset projít, protože jí máte projít, ale sklídíte si za ni svoje věci.

Dobrý den, chtěla bych se zeptat, jaký máte názor na Saint Germain a jeho učení Já jsem. Děkuji. Renata.

Tohle bude krátké, protože když si prohlédnete učení Saint Germain, ano, je to filosofický směr, je v něm vždy uloženo to božství, ale je tam vzývání, prohlášení, a pozor, ovlivňování. Takže sami musíte vidět, že to je posilování vůle člověka. Je to magie.

Ahoj Ivanko, jsem ze Slovenska, avšak pokusím se ti napsat česky, aby se ti lépe četlo. Začnu tím, že jsem viděla i slyšela tvé přednášky od základních ze Starých Křečan až po současnost. Ze začátku, když jsem poslouchala tvé přednášky, v mém těle se začalo dít mnoho věcí. Jasně, byly to platby, které přicházely ke splacení z minulosti po mém pochopení. Mnohé z mých otázek jsi mi zodpověděla už na přednáškách. No, je tu takový problémek, se kterým si nevím rady a snažím se ho brát v klidu a bez odporu. Ve svých třiceti letech jsem se vdala. Mám úžasného manžela a dcerku. Jsou to moje sluníčka. V mých sedmi letech se mi poprvé vykloubilo koleno. Jelikož jsem človíček obratný, vždy jsem si ho nějak šoupla zpět, ovinula koleno elastickým obvazem a bylo. Moje matka to nikdy neřešila. To stejné se stalo i naší dceři ve stejném věku. Avšak ona je jiný typ a neumí si koleno nahodit. A tak vždy skončíme na pohotovosti s dlahou na noze. Naše děvče už má osmnáct let a už jich měla vykloubeno asi dvacet. Na doporučení pediatřičky i traumatologa jsme ji vloni nechali operovat pravé, horší koleno a zdá se, že vcelku úspěšně. Letos byla na operaci druhého, levého kolene. Avšak letos šla na operaci s odporem, že prý si neužije léto a bude ho mít zkažené již dvakrát. Před operací nám telefonovala anestezioložka, abychom si vzali holku zpátky domů, jelikož vyvádí jak utržená z řetězu. Běželi jsme zpátky do nemocnice, kde jsme jí domluvili, a nakonec na operaci přece jen šla. Po operaci vše vypadalo vcelku dobře. Koleno se hojilo perfektně. I bolesti po operaci nebyly tak velké jako vloni, ale po třech měsících koleno téměř neohne. Ohne ho jenom na dvacet procent. Chodíme s ní na rehabilitaci, protože sama nikdy nezajde. Ivanko, jak jí pomoci, aby pochopila, kde udělala chybu a proč ji koleno neposlouchá. Dcera tvé přednášky neposlouchá, proto nevím, jak jí co nejlépe pomoci. A také si uvědomuji, že to souvisí i s mými problémy s kolenem. A proto vím, že to není jen na ní, ale i na mně, abychom to dobře zvládly a napravily. Děkuji z celého srdce, mám tě moc ráda. Verunka ze Slovenska.

Verunko, teď budu mluvit obecně. Když já budu vědět, že mám na těle problém, půjdu ráda na operaci, protože vím, že žádná jiná varianta není. Tak je mi jedno, jestli bude jaro, léto, podzim nebo zima. Své důvody, všechny touhy, kdy bych chtěla být jinde, musím odstranit, protože to za to stojí, aby to teď dopadlo dobře. Ale tvoje dítě bouřilo,

zase tvrdohlavě, kolena jsou tvrdohlavost. Jestli posloucháš moje přednášky, tak to víš. Ano, tam není pokora. Symbol pokory je, že si klekneš na zem a skloníš hlavu. Proto kolena. To dítě bouřilo přesto, že už jednu nohu mělo perfektní. Mělo být šťastné, že bude mít druhou nohu perfektní. Já nejsem prorok, ale já tam zahlédám, že možná, eventuálně, bude zapotřebí reoperace kolena. A to děvče to bude muset rádo přijmout, aby nekulhalo, aby si uvědomilo, že tenkrát se mělo chovat jinak. Je to odmítání pomoci. A tehdy za to nemůže operatér, protože i operatér je stejný Bůh. Sami sobě činíme. Snažte se projít veškerými rehabilitacemi. Ale tohle je dopad. Ona vytvořila v době před operací obrovský odpor vůči pomoci, tak si tu pomoc sebrala.

Takže teď v klidu nenápadně vysvětlovat, pokračovat v rehabilitaci. Dojde k tomu, že bude možná zapotřebí reoperace. A ať jde s vděkem, že smí prožít operaci. A vy také nebědujte. Vaše dítě možná něco pochopí. A za to to stojí, proto je to dobré, už příště nebude nikdy vyvádět takovým způsobem.

Dobrý den, Ivanko. Před nějakým časem jsem četla knihu Sethovy promluvy od Jane Roberts, kterou jste kdysi zmiňovala ve svých přednáškách jako vhodnou k přečtení. Od té doby mi leží v hlavě určitý úsek knihy, ze kterého jsem zmatená. A byla bych moc ráda, pokud byste k tomu mohla něco říci. Předem moc děkuji a přeji krásné podzimní dny. Olga.

Seth: Pro vaše poučení, historický Kristus nebyl ukřižován. Původně neměl takto zemřít, ale ostatní považovali ukřižování za nezbytné, aby bylo naplněno proroctví. Kristus se toho neúčastnil. Došlo ke spiknutí, které vedl Jidáš a jehož cílem bylo prohlásit Ježíše mučedníkem. Byl však zvolený jiný muž, kterého omámili a přesvědčili, že je mesiáš a musí vláčet svůj kříž. Byl jedním z oklamanych, ale věřil, že on je Ježíš a má naplnit proroctví. Přišla Marie, oplakávala muže, který uvěřil, že je její syn, soucítila s ním. Ukřižování Krista se však měla účastnot jen určitá část židů a nikoho by nenapadlo, že by mohl být obviněn celý národ. Ježíšův hrob byl prázdný, protože stejná skupina těla odvezla. Marie Magdalena Krista spatřila u jeho hrobu. Kristus měl obrovskou psychickou energii, kterou způsobil, že se na jeho těle objevily rány. Svým následovníkům se pak zjevoval ve fyzické i nefyzické podobě. Vysvětloval, co se vlastně stalo, ale ti, kdo se neúčastnili spiknutí mu nerozuměli a mylně vnímali jeho prohlášení. Petr třikrát zapřel Ježíše, když prohlásil, že člověk na kříži skutečně není Kristus. Člověk, který věřil, že je Ježíš, se ptal: „Petře, proč jsi mě opustil?“ Jidáš ukázal na toho muže, protože věděl o spiknutí a bál se, že pravý Ježíš bude ukřižován, takže dal za úkol Šimonovi stát se mesiášem a zachránil život historického Ježíše. Ukřižování symbolizuje hluboké rozpory, dilema lidské duše, proto se stalo realitou a spiknutí dostalo přednost před skutečnými událostmi. Pouze ti, co žijí v iluzích jsou v nebezpečí, schopni sebeobětování, a pokud to považují za nezbytné. Pouze ti, co věří v

nedílnost zločinu a trestu jsou přitahováni takovým druhem náboženských událostí a nachází v nich hluboký odraz svých subjektivních pocitů. Kristus telepaticky zjistil pravděpodobné události, které se uskuteční. Člověk, který byl do nich zapojený, již nemohl od svého subjektivního rozhodnutí ustoupit. Byl ukřižován, aby tak naplnil staré židovské proroctví. Při večeři Páně Kristus řekl: ‚Jezte, toto je mé tělo,‘ a potom zvedl kalich a pravil: ‚Pijte, toto je má krev.‘ Tím chtěl naznačit, že duch je obsažen v každé hmotě. Je oddělen a propojen zároveň. Chtěl ukázat, že jeho duch je nezávislý na těle, tudíž se se svým tělem neztotožňuje. To vše bylo špatně interpretováno a pochopeno. Kristus změnil styl svého chování a svým stoupencům se zjevoval v mimotělesné podobě. Snažil se jim vysvětlit, že není mrtvý, ale oni jej přijali jako symbol. Jeho fyzická přítomnost už pro ně nebyla nezbytně nutná. Ježíš věděl, že bez ran na těle by nikdo nevěřil, kým je. Stigmata byla důkazem jeho smrti a byl to způsob identifikace, aby mu lidé uvěřili, když vysvětloval skutečný chod událostí. Jedl, aby dokázal, že je stále živ, ale lidé si mysleli, že duch může také přijímat potravu. Nechtěli se vzdát své víry v ukřižování a vzkříšení.

Tak miláčkové, všechny události týkající se Krista, jsou pouze dohady. A dokonce i v Bibli, protože až kolem roku tři sta byla Bible přepsána do podoby, která vyhovovala jistému římskému císaři. Věci, které tam byly, byly vyškrtuty, a ponechány ty, které se hodily k vládě a ke sjednocení a založení křesťanské říše, která před tím byla pohanská. Dnes, když budete pátrat po všech evangeliích, tak zjistíte, že evangelií je velké množství a že mnohé jsou i přepisované. A mnohé nemusí být psané v době, kdy skutečně žili jedinci, kteří si pamatovali, takže vše je předávané. Ale proč pátrat?

Já se navrátím k něčemu, co tady sice Seth řekl (ano, Seth je úžasná věc), ale také nezapomeňte, že přichází přes hmotné tělo člověka. A někdy i to hmotné tělo má v sobě část egoismu, která malinko překrouť a předělá věci. Vy máte sami přemýšlet a uvažovat. Nikdo z vás se nebude moci objevovat druhým ve 3D procesu, protože vaše tělo a váš duch je jednotný, takže vám vše projektuje vaše tělo vašeho jména. Tomu, komu se měl zjevit, bylo v plánu zjevení, ale projektovalo to samotné tělo. Tohle je základ, který teď musíte vědět.

To znamená, že proč pátrat po tom, jak to bylo. Věci jsou tady nastaveny a překrouceny v jednotlivých náboženstvích tak, aby zrovna v té době jste se tam inkarnovali, a zrovna v té době jste tam nasáli nějaké zkušenosti, které potřebujete k dalšímu pokračování. Nepátrejte po historii a po minulosti, je to zbytečné. Žijete teď. Podívejte se, jaký je život jiný jenom po dvaceti letech vašeho života. Zrovna nedávno jsem se dívala na krásný seriál s panem Marvanem, kde hraje radu Vacátka, v té době, jak lidé brali naprosto jinak svět. Dnes jste v přerodu a potřebujete pochopit mnohé. Základem je, nebouřit, nešťourat do věcí, které se staly.

Obecně postava Ježíše vám řekla veškeré pravdy, které dnes jsem vám přišla vysvětlit. Ano, jste vším. Vaše vědomí je celé vědomí planety se vším všudy. A je velmi obtížné se oddělit do stavu hmotného vědomí, když vidíte, co ta hmota dělá. Ale nikdo z vás není

hmotou, to je jenom konstrukce, která si to dělá sama. A každé vědomí uvnitř každé jednotlivé malinké buňky této konstrukce se musí osvobodit naprosto samo. A proto ten kříž, který byl vláčen. To je váš osud. Vy máte vzít svůj osud na svá ramena a projít si s ním na svoji Golgotu, kde ukřížujete negativní emoce a logiku člověka, přijmete svůj osud takový, jaký je. To stačí.

To je asi vše, co bych k tomu řekla. Doufám, že nebudeš zklamaná. Ale když budeš, tak máš být.

Dobrý den, Ivanko. Především moc zdravím a děkuji, že nám všem pomáháš v této nelehké době. Prosím, mám dotaz týkající se metody Access Bars, hodně se o ní poslední dobou mluví a mnoho lidí ji praktikuje. Zajímá mně tvůj názor. Děkuji moc a přeji ti pevné zdraví. Hanka.

Tam jsou nastavená účinná čistící prohlášení, ale uvědomte si, že každý jedinec, jak k něčemu přistupuje, tak to zobrazuje jeho ego. Jestliže já se budu chtít obrovsky čistit od nějakých špatných věcí, tak je to pro mě odmítání toho, v jakém stavu jsem. Ale pokud jdu bez toho úsilí a napínání se, tak je to zase jiný prožitek. Když dva lidé dělají totéž, není to totéž.

Já se přiznám, že celou tu metodu moc neznám, já jsem nikdy nic takového nedělala.

Teď trošku přeskočím, odskočím. Já jsem zrovna dnes mluvila o mých dětech, že jsem se je nikdy nebála pustit daleko, i když byly mladé a nezkušené, protože jsem věděla, jak jsem je vychovala. A ony věděly, že to, co udělají světu, že se jim stane. Takže jsem věděla, že si dají pozor. Ale také jsem věděla a i ony to věděly, že když by překročily tenhle zákon (a což už tam mají, když by to bylo v tom osudu zapotřebí), tak by si dopady na sebe zasloužily. A to je to nejrychlejší kráčení hmotou. Pamatujte si to.

Vědomé čištění svého těla vůlí člověka je odpor k tomu, že nechcete mít dopad. Ale přijmutím té nemoci se otevře kanál a vyletí vše ven. Zažila jsem to mnohokrát, protože jsem si převzala tělo mého jména podruhé a dobrovolně jsem vlastně přišla zpátky na Zem. A stalo se mi třeba vloni, když jsem dělala parkoviště, tak v těch skoro největších čtyřicetistupňových vedrech jsem sekala majzlíkem do tvrdé půdy, úplně vypražené sluncem. A veliké balvany hlíny jsem házela do kbelíku a ty jsem sypala do Tery, kterou pak odvážel František a přivážel mi hlínu. Já jsem tam potom zasekávala takovou plastovou konstrukci, kterou jsem prosypávala hlínou, aby když na parkoviště přijíždějí auta a vytáčely se, tak aby nám nedělala díry do hlíny a do trávníku. To jsem dělala každý den tři měsíce, ale s takovou radostí, mě to bavilo. Ano, bylo to náročné. Ještě v tom vedru jsem musela mít silné tepláky, protože na té zemi to na těch kamenech a hroudách sedět, a na kolenou až bolelo. Na hlavě klobouk, aby jsem neměla úžeh, úpal. Ale bylo mi dobře, zpívala jsem si, broukala jsem si. A každý den několik hodin. A najednou vstanu, vezmu kbelík a cítila jsem šílenou, ale šílenou bolest v pravém kolenu. To bylo tak, že jsem úplně nadskočila a nemohla se té nohy ani dotknout. A teď jsem si říkala - co to je, okamžitě vám to projede hlavou. Ano, tam byla situační tvrdohlavost, ale tu já už jsem vlastně opravila. Já jsem kdysi šla do věcí, udělat je, i když jsem na ně

neměla. Nebo zdálo se, že jsou nad mé síly a já - tak jo, udělám! To mají býci, to jsou paličáci. Ale to parkoviště jsem měla po dvou a půl měsících téměř hotové a celou dobu jsem byla šťastná, věděla jsem, že ušetřím obrovské peníze, když si to dělám sama. Kdybych si pozvala firmu, tak bych naši firmu ochudila minimálně o padesát tisíc, které jsme neměli. A tak mi bylo tak blaženě. A když jsem se podruhé snažila opřít o tu nohu, tak jsem viděla, protože mi bylo jasné, že teď musím zaplatit, přišla tam i blaženost – tak jo, tak budu teď kulhat, jak skrz to koleno takovou tenkou škvírkou všechno projelo a přes srdce to vystříklo ven z mé hlavy. A pak od té doby jsem už nikdy tu bolest nezažila.

Milá Ivanka, nedokážem spracovať informáciu, že testy na Coronu majú covid s drápkami, ktoré sa zachytia pri testovaní na sliznicu a majú sa ovládať 5G sieťou. Je to akoby sa dal kov do mikrovlnky. Že vraj sú to testy z južnej Kórey, ktorými sa práve testuje na Slovensku. Je to fakt pravda? Cítila som veľkú ľútosť, videla som obrázok na facebooku, ako stojí ľudia v rade na testovanie s deťmi. Ale teraz po napísaní mi to príde absurdné, nemožné. Ďakujem za odpoveď. Keď nebude, nevádi. Vaše československá Jaruška.

Jaruško, proboha... No, možná že už jsi sama prohlédla.

Nevíte, co je pravda a co ne, ale hned k tomu zaujmete postoj. To jsou zbytečné strachy. A pak ještě lítosti nad frontami lidí, co tam jdou. Je to jejich rozhodnutí a jejich osud. A mají to v osudu, ale ty také. Takže vyhodnotit a nekoukat na takovéhle blbosti, co se kde píše. A tak nějak pro sebe, logicky, hlavou obyčejného člověka, naprosto normálního, použít selský rozum. Buď věci dělat anebo odmítnout, ale beze strachu. Jen se rozhodnout. To stačí. Spoustu věcí nemáte podložených a věříte tomu, protože to někdo napíše. To je vlastností skoro celé planety.

Zdravím ahoj. Měla bych se zúčastnit besedy s Ivankou již v březnu. Přesunuto na prosinec. Kdoví, kam dál...

A teď v prosinci také ne. To je docela krásné, protože nás tam mělo být na pódiu velmi mnoho, já s Olinkou Táborskou, s Juráškem Stránským, Františkem Novotným a měli jsme si povídat o věcech, které zajímají všechny. A teď doufám, že to proběhne někdy v příštím roce. A když ne, tak zase někde dál. Anebo se natočí viadeo. Je spousta možností, co udělat, ale dočkáme se všichni. Ale i pro vás to jsou všechno zkoušky osobního charakteru každého jednotlivého těla, jak to dáte anebo nedáte. No bóže, no, tak se sejdeme jindy.

Každopádně mám otázku už mnoho let. V roce dva tisíce sedm jsem byla u numeroložky a ta mi řekla, že mám dluh z minulých let. Trošku jsem zapomněla, děti rostly... A nyní jsem si vzpomněla a pořád nevím jaký dluh. Všechno mi vychází nebo nevychází na podruhé. Řidičský průkaz – na podruhé. Maturitní zkouška – na podruhé. Vztah – až ten druhý. Těhotenství - jako druhé těhotenství jsem předčasně porodila dvojčata. A

dvaadvacátého dvanáctý na zkoušku na vysoké škole jsem šla jako druhá. Neobhájila jsem svou bakalářskou práci a nemám titul. Zaměstnání mně vyšlo a baví mě - na podruhé. Vždy, když v noci stanu, třeba na toaletu, vidím na hodinách 2:22:22. A já pořád nevím, co to znamená, co mám změnit, co mám udělat, co jsem provedla a za co se musím omluvit. Moc, moc prosím, vidím mnoho indicií, ale stále jsem nepochopila. Ach jo, asi jsem natvrdlá. Pomůžete mi? Co se mi vesmír, Bůh nebo něco snaží říct? Opravdu už nevím. Čím víc se snažím porozumět, tím je to vzdálenější. Co dál? Děkuji. Nad'a.

Nad'o, zasměj se tomu. Pokud budeš hledat klíč k něčemu, tak tvoje tělo tě bude budit v těchto hmotných hodinách, aby jsi zrovna otevřela oči a teď ti to vrtalo hlavou. To jsou záležitosti bílé magie, která má pořád nějaké indicie. Do prdele, život je život, ne! Jestli máš jít na podruhé na zkoušku, no tak půjdeš na podruhé. Jestli proti tomu budeš bojovat, tak ti to bude pokračovat. Je to o pokoře. Není to jedno? Na poprvé, na podruhé, na potřetí... I to, že ti ta žena řekla v těch kartách, že máš dluh, je takový špek od hmotného pána. Mluví přes každé lidské tělo. Ovládá veškerou hmotu. Takže, zasměj se tomu. Hoď to naprosto za hlavu. I kdybys měla být třetí, čtvrtá, pátá, šestá..., je to jedno. Možná ten dluh je jenom to, že neumíš přijímat věci tak přesně, jak jdou.

Takže klidně dvakrát. To nic není, Nad'o.

Ivanko, osud je daný, úzkost, lítost dělá hmota, to nejsem já, nikoho nestrašit.

Ano. Přesně tak. Osud je daný, je hotový, vy z něho nemůžete utéct, ani si tam něco přidat. Vy máte přijmout to, co se děje. Uvědomte si, že ve vás žije stejné vědomí jako v druhých lidech.

Já jsem kdysi vyprávěla příběh, kdy jsem měla veliký dluh, protože jsem si jako samoživitelka vzala leasing na přístroje. A zubařina je o okurkových sezonách. To znamená, jsou období, kdy je práce strašně hodně, a pak je období, kdy není nic. Takže všechny penízky, které jsem naspořila v období, kdy bylo hodně práce, se stejně dosazovaly do splátek do jednotlivých měsíců. Ale najednou pak přišlo období, kdy bylo dlouho málo práce. A najednou týden nebylo vůbec nic. Jednou jsem se šla zase zeptat na zubárnu na otisky. Otevřu dveře do veliké haly, na chodbě byly dveře do jednotlivých ordinací, bylo jich tam asi deset. A na všechny, na které jsem zaklepala jestli dneska mají otisky, mi řekli, že dneska nic. A tak jsem šla po té chodbě zpátky, prošla jsem dveřmi, a tam se najednou to tělo snažilo vyvolat obavu: Panebože, jak to, že není práce? A také jsi před chvilkou potkala lidi z dolní laboratoře, kteří měli košík plný otisků. Ale já jsem odpověděla tomu tělu: Ale to je dobře. Dole také pracují holky, moje kamarádky, se kterými jsem kdysi pracovala. A jsou to samoživitelky s dětmi a potřebují si také vydělat. A jestliže já teď nemám vydělat, mám běsnit, že tu práci nemám a že oni mají? Ne, teď je čas na to, aby měly. Jak jsem zavírala za sebou dveře, tak se na konci chodby otevřely dveře a sestřička od paní doktorky Vrané na mě volala: „Ivanko, vrať se! Teď volal pán, bude tady za chvíli, potřebuje veliký most.“ Tak jsem tam čekala asi hodinu a odnesla jsem si obrovskou podkovu jako práci. To bylo za

odměnu. Ano, jestliže já dopřeji druhým mým já, pak dávám sama sobě. Ale tohle musíte pochopit. Když kradu pomyslně z celku a chci pro sebe, přijdu o to. Protože jste všechno, to co děláte světu, sklídíte.

Ivanko, přeji ti krásný sobotní večer. Možná tento dotaz někde zazněl, omlouvám se tedy, pokud jej po někom zopakují. Když jsi Bůh a naše duše po smrti si sama sebe neuvědomuje, nic nevnímá, jak je to tedy s jejím bytím a inkarnováním? Cítí, když se má znovu narodit a kde? A procituje tedy něco na druhé straně? Nebo je zcela inertní? Děkuji za odpověď. Amálka.

Duch je duch. A duch je něco jiného než duše. Hmota, která obalí celého ducha, rozdělí ho do jednotlivých duší, které potřebují v sobě naskládat všechny zkušenosti, až se k tomu duchu dopracují, tak se vždy navracejí po odložení hmotné složky zpátky do konstrukce planety. Je to do doby, než se narodí na konci 3D do svobody, kdy najednou zjistí, že vlastně duše nikdy neexistovala, že to byla část ducha a že jste spojeni se vším. To znamená, došli jste k vědomí, k jednotě, že jste všichni vším. Tohle je nakousnuté i v Bibli, i ve všech různých jiných náboženstvích i ve všech filosofických směrech, které tady kdy byly, ale spojujete si to jako puzzle, kousek po kousku. Už při velkém třesku je nastaven až do poslední dimenze běh vašich inkarnací. A teprve v konečné fázi opouštíte hmotu a jste zase celým duchem, který tady je. Mimochodem už dnes jste tím samým duchem jako na konci sto čtyřiačtyřicáté dimenze, akorát přes tu hmotnou složku ještě nerozumíte sami sobě, ale budete se dlouho, ale opravdu velmi dlouho učit, protože život jednoho vesmíru zde znamená zhruba asi tak čtyři a půl miliardy let.

Když odložíte tělo a jdete zpátky, je vám to naprosto, ale naprosto lhostejné.

Já nevím, jestli jsem vám vyprávěla příběh jednoho známého, který se v dětství propadl do zamrzlého potoka. Bylo mu šest let, měl kolem sebe ještě dva bráchy a tři kamarády. Rodiče šli před nimi na vycházce. A on jako nejstarší z těch šesti chlapců se rozhodl, že jako kápo zkusí jak je silný led. Došel doprostřed potoka a tam si trochu víc přidupnul, a v tu ránu zajel pod led. A říkal: „Najednou jel film, nádherný film, kdy se z výšky dívám na tělo, jak projíždí pod ledovou krustou, ale nebyl jsem to já, bylo mi strašně dobře. Chlapci na břehu křičeli, viděl jsem potom, jak někdo běžel na můstek. V tom lidském stavu vědomí to byl můj otec, a ti kluci kteří tam byli, tak to byli mí bráchové, ale když jsem byl tam, tak mi bylo lhostejné, kdo to je, jestli táta, máma nebo kdo, neměl jsem pocit sourozenců, ani jsem nevěděl, co za hmotu se to tam pohybuje. Zkrátka ono se to tam jenom hýbalo.“

Vzpomeňte si, jak jsem vyprávěla, když do mě vlezlo mé božství, tak jak jsem si prohlížela ruce a ptala jsem se, co to je - ano, ani o ruce jako o tvaru nevíte, že je to ruka.

Ve 3D se vám říká, když vám dejme tomu po smrti přichází někdo něco vzkázat, tak tomu věříte, protože pláčete nad jejich odchodem, takže vaše tělo vám projektuje příchod třeba maminky, tatínka. Jestliže jste zocelení tak jako já, pak už maminka žije ve vás, tatínek žije ve vás. Můj partner žije ve mně, já jsem o něho nepřišla a nemusí ke

mně chodit. Moje tělo nemusí projektovat jejich obrazy, protože já jsem oni, jsme my. A to je rozdíl mezi 3D a 5D člověkem. Jste pořád celiství. Jde o to, jenom si tyto věci uvědomit a přijmout je. Tohle jde pouze přes pokoru neboli přijetí věcí tak, jak jsou, že čas běží a někdo vás opouští.

Dobrý den, Ivanko. Mám dotaz. Jeden pán tady z Česka dostal jako dárek pobyt sedm dní v naprosté tmě. Stala se prý tato věc. Dostal se do úplné změny vědomí, objevil se na jiné planetě s vysoce vyvinutými bytostmi. Ty se tam stravovaly tak, že běžné jídlo sloužilo k setkávání s přáteli, ale jinak jedly nějaký produkt, který měl minimální váhu a množství, ale maximální účinek na zdraví těla. Po ukončení pobytu ve tmě se rozhodl tuto stravu převést k nám a již na tom pracuje. Jinak se, mimo jiné, z oblasti zdravé stravy a vody také zabývá výrobou jídel. Ivanko, jsou to hrátky hmoty nebo bílá magie? Anebo poselství pro náš rozvoj? Děkuji ti, že jsi. Zdravím Eva.

Evičko, může to být obé. Záleží na tom, v jakém stavu vývoje je ten pán. Jestli chce zachraňovat svět. Pak je tam možnost, že si s ním pohrávalo tělo jako egoismus, chtělo mu něco nastavit jinak. Pak je tam možnost jenom informovanosti. A pak je tam také možnost vydělat na tom. A to nikdo neví. Důležité je, že si to třeba vyzkoušíte, a pak vám to udělá dobře nebo vám to neudělá dobře. A také uvidíte na reakcích toho člověka, jak se k tomu staví. Jestliže vy budete čistí a nebudete k sobě tahat víc hmotných majetků, nebudete si přivlastňovat a budete chudí v duchu. To znamená, když budete chudí, nebudete si přivlastňovat chudobu - budete žít v hojnosti, tím, co máte. A když budete bohatí, nebudete si přivlastňovat bohatství a budete žít jednoduše a skromně a budete vědět, že ty peníze jsou na něco, co teprve přichází a že je na to použijete. Tehdy budete rozumět reakcím druhých lidských těl okolo sebe, jestli jsou čistí v přivlastňování nebo ne, protože už prohlédnete tento svět. To je ale záležitost každého z vás, když to v osudu máte. Takhle to nemohu říct, ale je tam veliké množství variant.

Ahoj Ivanka, kvôli covidu sa mi nepodarilo vycestovať do Českej republiky, teda na statok, kde by sme sa stretli osobne, ale zrejme to tak má byť, ako hovoríš stále. Obraciam sa na teba s prosbou o pomoc. Ja som prežila rôzne skúšky v živote a zdalo sa mi to byť nespravodlivé. Teraz som sa popri práci venovala masážam a z okolia známí ku mne radi chodia na masáže. Avšak občas sa moje ruky bránia tým, že sa mi na rukách objaví ekzém, ktorý mi ihneď zmizne po prijatí. Ale neviem, čo mi to má povedať. Masírujem ako to cítim, po svojom, a kde cítim problém a blok. Tie problémy s rukami vnímam aj ako alergickú reakciu na niektoré potraviny. Dokonca aj po masáži niektorého človeka, ktorý príde ako nový. Mám s masírovaním prestať? Robím po práci večer doma. Neviem prísť na to, čo mi to má povedať. Môžeš mi, Ivanka, k tomu niečo povedať? Ďakujem, prajem krásne dni aj v tomto nezvyčajnom období. Veronika.

Já se vrátím k jedné větě, kterou tady Verunko máš: Ja som prežila rôzne skúšky v živote a zdalo sa mi to byť nespravodlivé. To je základní konstrukce. Když se ti bude zdát nespravedlivé, že když si můžeš přivydělat nějaké peníze a začneš mít ekzem na rukách, tak je jasné, že to tělo si tě zkouší. Jestli mám mít ekzém, tak ho mít budu. Jestli mám na čas přestat, přestanu. Vyčisti si třeba tělo. Ekzém nebo reakce na nějaký kontakt s někým anebo s něčím, i na potravinu, je záležitostí znečištění vlastního těla. Udělej si kůru, třeba měsíční, to je jedno. Najdi si nějakou dobrou očistu těla, ta se většinou dělá v lednu, na začátku roku. V období mezi začátkem roku a velikonoce, to je nejvhodnější období, kdy si můžete očistit tělo přes zimu, a na jaře budete startovat do nového života. Ano, každý rok žijete nový život. Nový letopočet začíná jarem, mládím a dostanete se zase až jakoby do stáří. A proto těsně před tím zrozením v jarních měsících potřebujete nějakým způsobem obnovit svoje tělo. Vyhnat plísň, vyhnat nečistoty, a pak se ukáže. Ale rozhodně nebořit, že to udělat musíš nebo nějakým způsobem zareagovat. Dej si chvilku oraz, ale nepovažuj to za špatné. Řekni si - odpočinu si, ulevím si. Když to přijmeš, přijde ti do hlavy, co máš dělat, bude to tvé nadjá, které ti pomůže.

Dobrý den, paní Adamcová. Při poslechu srpnového audia jsem víc než vaše odpovědi vnímala váš hlas, který zněl dost unaveně až demotivovaně. Měla jsem z toho pocit, jako když v pohádce čeká převozník na někoho, komu předá veslo a uteče. Vy musíte v tomto pokračovat až do roku dvacet pět, kdy, jak říkáte, bude dokončen přechod do 5D. Nemůžete se rozhodnout, že skončíte s tímto dříve? Přijde mi, že řečeno již bylo vše, jen to lidem opakujete, ale když budou trpěliví a budou si poslouchat již nahraná audia, tak své odpovědi dostanou.

Ano, ono se to už teď děje. Ale ten rok pětadvacet tam skutečně ještě je. Ale už bude jinak, protože teď mně došlo, že ve svých jednašedesáti letech už nemám tolik síly, ale děj mně nádherně pomohl a zastavil. Covid mi zachránil život, protože my jsme teď rušily ke konci roku asi deset pobytů, které bych dala, ale pak bych asi nepřežila. Víte, moje láska k lidem je obrovská a přišla jsem sloužit. Ale moje tělo je lidské, obyčejné. To znamená, já tam ještě dovedu to tělo, ale ono mi musí dát reakci, která teď byla už opravdu docela dramatická. A já zátěž těla nevnímám. To už si ověřili mnozí, kteří tady se mnou žijí. Takže dnes jsem si uvědomila, že už musím povolit. Proto teď musíme na příští rok vymyslet, jak to uděláme, do kolika lidí jsem schopná ještě pracovat. A budeme to doplňovat i nějakými jinými aktivitami, které budou prospěšné pro všechny. A těch lidí už je tady kolem nás hodně. Já nemohu rozhodnout kdy, co, jak. To se všechno vyvine samo a už je to hotové.

Ještě tady je něco, co vy třeba nevnímáte, protože posloucháte, jak jste říkala, od začátku, sedm let nebo jak dlouho. Ale jsou lidé, kteří teprve přicházejí, kteří se potřebují kontaktovat a potřebují získat své odpovědi. A těch je nyní nová vlna, protože vy už jste většinou přerození. Sedm, devět let, které jsem va veřejnosti je dlouhá doba, Samozřejmě později už si najdou své věci.

Ale také je zde něco, co nevnímáte. Možná jste si toho všimli, že třeba prohlášení, která jsem dělala na začátku, jsou teď naprosto jiná. A přicházejí automaticky. A ještě za dalších pět let možná budou zase jiná... Je to proto, že časoprostorová křivka pak dovoluje mému tělu k vám mluvit, když vidím, že jste se posunuli, a že mi budete rozumět. Kdybych dnešní prohlášení říkala ve Starých Křečanech, tak tomu nikdo nebude rozumět. Nebude vědět, co je hmota, co hmota není, že vy jste vědomí všech. To byste také nedali. Takže jsou tu věci, které se musí postupně dosypávat, dokapávat. A v mém osudu a těle je rok dvacet pět zaznamenán a já ho musím poslechnout. Je to také můj vývoj.

Často ve svých audiích zvědavým lidem odpovídáte, ať žijí své životy a nepátrají po tom, co jak bude. No jo, ale vám se to řekne, když to víte. Ale až skončíte s převaděčstvím ze 3D a narodíte se zpět do své 5D, tak tam jednou také přijde převaděč, tentokrát z 6D do 7D, tak třeba budete mít také otázky jako my zde. Třeba vás také bude zajímat, jak to bude dál.

Pozor, já to nevím úplně všechno. Já akorát zahlédnu, že třeba příští rok v létě, až sem někdo přijede, bude nějaký problém. Jenom zahlédnu kousíček. A nedělám to já ze své zvědavosti, mně do toho umožní nahlédnout tělo mého jména, které mi slouží, protože nemá odpory. Mně je naprosto lhostejné, co tam je. Já žiji přítomností a tím nejbližším, kam dosáhnu. A to vás učím. Vyhlížet daleko od těla, co bude, kde bude, je naprosto nesmyslné, protože vás to naplňuje nerozhodností. A také nevíte, jestli ten člověk, který vám odpovídá, má pravdu. A jestliže je velké ego, tak vám to bude zlehčovat a jedete v tom znova.

Tady píšete: Ale až skončíte s převaděčstvím ze 3D a narodíte se zpět do své 5D..., pozor, já v 5D už jsem. Planeta už plave na začátku 5D. A bude tady velmi, velmi dlouho. A jsou věci, které vy dnes nemůžete vnímat, že se přirozeně pokračuje. Já si odplavu do výše své čakerní hladiny a tam budu mít své jiné, další úkoly, které tam budou. Ale vy také. V 5D už se zařadíte. Vysvětlovala jsem vám, že tady jste byli do té šesté čakry, ale teď budete čekat do třinácté čakry. Ve čtrnácté začíná další. Takže neplánujte si tyto daleké výlety. Tam vám bude známo spoustu věcí, které dnes nemůžete vědět. Proč vyhlížet tak daleko.

Kdysi ve Znojmě, když se mě někdo ptal na šestou, sedmou, osmou, devátou čakru, abych je vysvětlila, tak jsem řekla, že nevysvětlím, protože kdybych vám to řekla, tak se poserete strachy. Je to jako kdyby člověk, který se učil v první třídě sčítat a odčítat do deseti najednou zahlédl, že bude dělat nějakou deskriptivní matematiku. A to by vás zabilo, ten strach. Je to zbytečné. Žijte tady a teď. Jestliže se budete zabývat budoucností, nebudete žít v přítomnosti a naděláte spousty věcí, které vám zkomplikují život a nebude to pro vás tak příjemné.

V zářijovém audiu jste odpovídala, že už nyní v galaxii existují všechny dimenze, tedy až po konečnou. Jak může být Bůh ve sto čtyřicet čtyři celistvý, když ještě nemá ve spoustě vesmírů své roztržštěné komůrky. Roztržštil se, aby se zabavil a nabral zkušenosti a jednou se zase scelil.

Jak tedy může už teď existovat jako celistvý, když mnoho zkušeností v jednotlivých vesmírech teprve nabírá? Až jednou všichni ve všech vesmírech dosáhnou sto čtyřicet čtyři, začne to celé znova? Prosím už ne. Chci mít konečně chalupu se zahrádkou v horách v tichu a klidu a jen tak být.

No, to je samý odpor. Uvědomte si, že vy jste vědomí. Takže vy jste až v té sto čtyřiačtyřicáté, vaše realita není hmota. Vaše hmota je nosič. A vy tam doplavete po nádherném ději vašich vývojových stavů.

Tady je to náročné ve 3D, když jsou odpory. Jestliže chcete mít chalupu se zahradou v horách v tichu a klidu a jen tak být, a už dnes, čtyři a půl miliardy let před tím se bráníte, že by mohlo něco začít zase znova, tak si vytváříte iluzorní protivenství. To je to, jak ten prvňák kouká na tu deskriptivní geometrii do veliké dálky. Je to zbytečné. Tady a teď si najdete klid. Když nemám chaloupku, nemám zahrádku, tak se půjdu projít do nádherného lesa. A najdu si tu svoji věc. Ale když budete přemýšlet takhle sáhodlouze, tak vás nenapadne vyřešit si své věci tady a teď.

A poslední má otázka. Když zmiňujete, že nejsme tělem, ale duchem, a že jako duch tělu můžeme říct: ‚Lehni,‘ nebo: ‚No tak si poplač,‘ že je jako pejsek. Ale také říkáte, že všechny naše myšlenky jsou již dávno nahrané. Tak když takhle mluvíme k tělu, může to být již také nahrané, ne?

Ano, samozřejmě. Přijde čas, kdy vám to dojde. To se stane naprosto samo. Já jsem přišla, abych vám na to ukázala prstem.

Jen si třeba myslíme, že to říkáme jako duch, ale přitom mi to říká ještě ego – Satan. A pokud tady máme druhým tělům i sami sobě hrát ještě nějaké divadlo, tak je nám k ničemu, že si u toho budeme povídat s tělem jako s pejskem, když stejně musíme dohrát co je třeba, neb vše je dané.

Ano, naprosto souhlasím. Někoho to napadne a někoho ne, protože to tam nemá. Ale to už jsem vám vysvětlovala.

Už dávno беру zdejší realitu jako hru. Přišla jsem na to ještě než jsem začala poslouchat vaše přednášky. A okolí třeba nechápe, že se nezajímám o politiku, že ji беру jako zdroj zábavy. Ale když mi to přijde opravdu zábavné, taková divadelní hra o moci a penězích. Navíc je to tak průhledné, že se zase divím já, že to okolí nevidí. Ale zároveň vím, že to vidět ještě nemají, každý máme svou cestu, kdy pochopíme. Nebo neberu vážně zdejší hru na vzdělání, následný úspěch, než mi přijde, že štěstí je zaměňováno za úspěch. No samozřejmě, když nekritizují, neposuzují, tak jsem divná a jsem podivínkou, a ráda. Moc děkuji za váš čas a přeji hezké dny. Sylvie.

Ano, to správný postoj, protože každý si musí na to přijít sám. Někdo si třeba řekne: Já určitě budu šťastný, až budu mít milion. Přijde milion, a nic. No tak dva miliony. Tak zase pracuje, zase dva miliony, a nic. Ano, v penězích a v úspěchu to není. Co to je, úspěch? Někdo bude mít úspěch, když tohle všechno už pochopí, odmítne to. A přesto, že nebude mít úspěch ten, který si dřív představoval ve své peněženke anebo okolo sebe, tak bude úspěšný tím, že našel sám sebe. To je samozřejmě zaměnitelné ve všem.

Dobrý den, paní Ivanko. Dočetl jsem se, že připravujete internetové vysílání viadeo, kde budete odpovídat na dotazy. I já mám dotaz a prosím o radu, jak překonat bolest z rozchodu. Paradoxem je, že žena, která mě opustila, je vaší velkou příznivkyní, jezdí k vám na statek a na různá setkání a přednášky. To ona mě k vám přivedla a mne vaše učení, myšlenky a názory velmi zaujaly. Stále se trápím. Nevím, jak ji dostat ze srdce i z hlavy. Budu vám vděčný za jakoukoliv radu. Děkuji, s pozdravem Zdeněk.

Lidé ve 3D většinou touží po lásce, a pozor, po lásce opětované, že někoho miluji a on miluje mne. Ale to je opravdu iluze 3D světa. Vám má stačit ten krásný pocit, když někoho milujete, když ho zahlédnete, i když s ním nebudete žít. A jestliže člověk, který s vámi byl delší dobu, určitě vás obohatil, a nějakým způsobem se rozhodne, že už nechce, tak láska je, že mu rozumím. Udělal jsem pro to všechno a nevyhovuji mu, ale rozumím mu, dám mu svobodu. Budu souhlasit s jeho rozhodnutím, protože to je láska. Já vím, že to je těžké pochopit. A vy jste si spolu prožili krásné chvíle, ty si uchovejte. A můžete být třeba i přátelé. Ale jakmile budete bojovat a budete plný negativních emocí, nebude k vám moci přijít ani jako kamarádka, protože to bude cítit, že byste to nedával. To je vzájemnost, kterou musíte poznat. V případě, že to nepoznáte, váš život se bude odvíjet tak, aby jste to pochopil z té druhé strany a možná vy to někomu jinému třeba uděláte. Anebo už se to třeba stalo, já nevím, neznám váš osud. Takže stačí respekt. Štěstí, že jste se směli setkat. A umožnit tomu druhému člověku, aby krácel dál, když už to je tak, nemuseli jste se totiž potkat, mohli jste se minout. Nemusel jste zažít takové krásné chvíle, jaké vám ten člověk přinesl. To znamená, vidět to jako dobré. Ano, tohle je hodně silné. Tady ten respekt stačí. Jestliže bude respekt, nebude pak roztržení na srdci a lítosti. Není čeho litovat. Uvědomte si, že lítost přichází jakoby obráceným směrem. Kdyby jste nezažil tu krásu, tak byste dnes neplakal nebo nelitoval. To znamená, že kdyby jste ji nepotkal, dneska byste neměl neměl lítost, ale chyběl by vám prožitek. A to je důležité pochopit. Poděkujte. Poděkujte Zdeňku.